

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εν Ἀθήναις
τῇ 3 Ἰανουαρίου 1932

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 3

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νόμοι

- Ν. 1974. Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ ἀπονομῆς συντάξεως εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τῶν Δήμων, Κοινοτήτων κλπ. 1
- Διατάγματα**
- Περὶ ἀποσπάσεως καὶ ὑπαγωγῆς δημοτικῶν σχολείων ἐκ τῆς ἐκπαιδευτικῆς περιφερείας Μολάων, Θεσσαλονίκης, Βερροίας, Ἀρτης, Πατρῶν καὶ Ρόδου..... 2
- Περὶ ἀπαλλοτριώσεως γηπέδου ὑπὲρ καὶ θανάτου τοῦ Εἰδικοῦ Οἰκοδομικοῦ Συνεταιρισμοῦ Δικαστικῶν Ὑπαλλήλων Ἀθηνῶν - Πειραιῶς «Οἱ Ἅγιοι Ἀρχάγγελοι» Συν. Π. Ε. 3

ΝΟΜΟΙ

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 1974.

(1)

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ ἀπονομῆς συντάξεως εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τῶν Δήμων, Κοινοτήτων κλπ.

ΠΑΥΛΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Ν. Δ. 1827)42, ὡς ἐτροποποιήθη καὶ ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

1. Ὁ τακτικὸς δημοτικὸς ὑπάλληλος, ὁ λαμβάνων κατὰ μισθὸν ἐκ τοῦ Δημοτικοῦ Ταμείου δικαιοῦται εἰς ἰσὸδιον συντάξιν ἐκ τοῦ Δημοτικοῦ Ταμείου :

α) Ἐὰν ἀπομακρυνθῇ ὅπωςδήποτε τῆς ὑπηρεσίας καὶ ἔχῃ ἐκπαιδευτικὴν πλήρη πραγματικὴν συντάξιμον ὑπηρεσίαν.

β) Ἐὰν ἀπολυθῇ ἐν χηρείᾳ μετ' ἀνηλίκων τέκνων ἢ ἐν διαζεύξει μετ' ἀνηλίκων τέκνων ἢ ἐγγάμου ἀρκεῖ εἰς τὴν συντάξιν μόνον πλήρης πραγματικὴ ὑπηρεσία.

γ) Ἐὰν ἀπολυθῇ καὶ ἔχῃ εἰκοσαετὴ τοῦλάχιστον πλήρη πραγματικὴν συντάξιμον ὑπηρεσίαν.

δ) Ἐὰν ἀπολυθῇ λόγῳ σωματικῆς ἢ διανοητικῆς ἀνικανότητος μὴ ὀφειλομένης εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, βεβαιουμένης δὲ κατὰ τὴν ἐκάστοτε ἰσχύουσαν διατάξιν καὶ ἔχῃ δεκαπενταετὴ τοῦλάχιστον πραγματικὴν συντάξιμον ὑπηρεσίαν.

ε) Ἐὰν ἀπολυθῇ λόγῳ καταργήσεως θέσεως καὶ ἔχῃ ἐκπαιδευτικὴν τοῦλάχιστον πραγματικὴν συντάξιμον ὑπηρεσίαν, ἐφ' ἧς ἀμέσως πρὸ τῆς ἀπομακρύνσεώς του κέκτηται πλήρη δεκαετὴ συνεχῆ πραγματικὴν συντάξιμον ὑπηρεσίαν.

ς) Ἐὰν ἀπομακρυνθῇ ὅπωςδήποτε τῆς ὑπηρεσίας λόγῳ ὀρίου

ἡλικίας καὶ ἔχῃ δεκαπενταετὴ τοῦλάχιστον πλήρη πραγματικὴν συντάξιμον ὑπηρεσίαν, ἐφ' ὅσον ἀμέσως πρὸ τῆς ἀπομακρύνσεώς του κέκτηται πλήρη δεκαετὴ συνεχῆ πραγματικὴν συντάξιμον ὑπηρεσίαν.

στ) Ἐὰν ἀπομακρυνθῇ ὅπωςδήποτε τῆς ὑπηρεσίας ὡς κατὰ τὰς σωματικῆς ἢ διανοητικῆς ἀνικανότητος συνεπείᾳ τραύματος ἢ νοσήματος, προελθόντος προδήλως καὶ ἀναμφισβήτητως ἐξ αἰτίας τῆς ὑπηρεσίας.

Αἱ συνέπειαι τοῦ τραύματος ἢ τοῦ νοσήματος παρέχουν δικαίωμα εἰς σύνταξιν ἐὰν ἐξεδηλώθησαν ἐντὸς ἐξαμήνου τοῦ βραδύτερον ἀπὸ τῆς πρώτης μετὰ τὸ πάθημα ἀπομακρύνσεως τοῦ ὑπαλλήλου ἐκ τῆς ὑπηρεσίας.

Ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς προελθόντα ἐξ αἰτίας τῆς ὑπηρεσίας χρόνι νοσήματα ἀτινα ἐξεδηλώθησαν ἐντὸς τριῶν ἐτῶν ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ τοῦ ὑπαλλήλου ὡς τακτικοῦ.

Θεωρεῖται παθὼν προδήλως ἐξ αἰτίας τῆς ὑπηρεσίας καὶ ὁ καταστάς σωματικῶς ἢ διανοητικῶς ἀνικανὸς ἐκ πολεμικῶν γεγονότων κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας ἐν τῇ ζώνῃ τῶν πόσῳ ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ἢ ἀλλοδαπῇ καὶ ἂν ἔτι τὸ ἐπενεγκόν τὴν ἀνικανότητα γεγονὸς δὲν σχετίζεται ἀμέσως πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας του.

Ὁ στρατευθεὶς ὑπάλληλος, ὑποστὰς κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς στρατιωτικῆς ἐν γένει ὑπηρεσίας πάθημα, ἕνεκα τοῦ ὁποίου γεννᾶται κατὰ τὰς περὶ στρατιωτικῶν συντάξεων διατάξεις δικαίωμα εἰς σύνταξιν, δικαιοῦται νὰ προτιμήσῃ τὸν κανονισμὸν ταύτης κατὰ τὰς περὶ δημοτικῶν συντάξεων διατάξεις, λογιζομένου ἐν τῇ αὐτῇ περιπτώσει τοῦ παθήματος ὡς ἐπελθόντος ἐξ αἰτίας τῆς ὑπηρεσίας.

Τὸ πάθημα τοῦτο δύναται νὰ ἐπικαλεσθῇ ὁ ὑπάλληλος ὁποτεδήποτε μέχρι καὶ τῆς ἀποχωρήσεώς του ἐκ τῆς ὑπηρεσίας, δέον ὅμως ἀπαραιτήτως τοῦτο νὰ τὸν καθιστᾷ ἀνικανὸν διὰ τὴν δημοτικὴν του ὑπηρεσίαν κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀποχωρήσεώς του ἐκ ταύτης.

2. Ἀποδεικνυμένου ὅτι ὑπάρχει ὡς πρὸς τὸ πάθημα βαρὺ πταίσμα τοῦ ὑπαλλήλου, δὲν γεννᾶται δικαίωμα εἰς σύνταξιν.

3. Τακτικὸς δημοτικὸς ὑπάλληλος θεωρεῖται μόνον ὁ κατέχων θέσιν προβλεπομένην ὑπὸ τοῦ ὀργανισμοῦ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Δήμου καὶ ὁ λογιζόμενος διὰ ρητῆς διατάξεως νόμου ὡς τοιοῦτος.

4. Ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ ὅρου «ὑπάλληλος» περιλαμβάνεται καὶ τὸ κατώτερον προσωπικὸν τῆς δημοτικῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Ν. Δ. 1827)42, ὡς ἐτροποποιήθη καὶ ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

1. Δικαίωμα εἰς σύνταξιν ἐκ τοῦ Δημοτικοῦ Ταμείου ἔχουν :

α') Ἡ χήρα τοῦ ἀποκνησθέντος δικαίωμα εἰς σύνταξιν ἢ τοῦ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν δεκαπενταετοῦς τοῦλάχιστον πραγματικῆς συντάξεϊμου ὑπηρεσίας θανόντος ἐν ὑπηρεσίᾳ ὑπαλλήλου ἢ τοῦ ὑπὸ τοὺς ὅρους τῆς περιπτώσεως στ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἁρθρου 1 θανόντος ἐν ὑπηρεσίᾳ.

Ἡ χήρα δικαιούται εἰς σύνταξιν ἂν ἀπὸ τοῦ γάμου συμπληρωθῇ ἐνὸς ἔτους πραγματικῇ συντάξιμος ὑπηρεσία τοῦ συζύγου της, ἢ ἂν ὁ γάμος ἐτελέσθῃ τρία τοῦλάχιστον πλήρη ἔτη πρὸ τοῦ θανάτου τοῦ συζύγου της. Ἐὰν ὅμως ἐγεννήθῃ τέκνον, ἡ χήρα δικαιούται εἰς σύνταξιν καὶ μὴ συντρεχόντων τῶν ὄρων τούτων.

Ἡ χήρα δικαιούται ἐπίσης καὶ μὴ συντρεχόντων τῶν ὄρων τούτων εἰς σύνταξιν εἰς μὲν τὴν περίπτωσιν δ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 1 ἂν ὁ γάμος ἐτελέσθῃ πρὸ τῆς ἀπομακρύνσεως τοῦ συζύγου της ἐκ τῆς ὑπηρεσίας, εἰς δὲ τὰς περιπτώσεις γ' καὶ στ' τῆς αὐτῆς παραγράφου ὡς καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ θανάτου τοῦ υπαλλήλου ἐν ὑπηρεσίᾳ, ἔὰν ὁ γάμος ἐτελέσθῃ πρὸ τοῦ τραύματος ἢ ἀτυχήματος ἢ τῆς ἀναμφισβητήτου ἐκδηλώσεως τῆς νόσου, ἐξ ὧν ἡ ἀνικανότης ἢ ὁ θάνατος τοῦ υπαλλήλου, τοῦ χρόνου ἐκδηλώσεως τῆς νόσου βεβαιουμένου διὰ γνωματεύσεως τῆς Α.Σ.Υ. Ἐπιτροπῆς.

β') Τὰ νόμιμα ἢ νομιμοποιήτα τέκνα τοῦ ὑπὸ τοὺς ὡς ἄνωτέρω ὄρους θανόντος υπαλλήλου ἢ συνταξιούχου, ἢ τὰ φυσικὰ τέκνα μητρὸς υπαλλήλου ἢ συνταξιούχου, λόγῳ ἰδίας ὑπηρεσίας, ἔὰν τὰ μὲν θήλια εἶναι ἄγαμα, τὰ δὲ ἄρρενα εἶναι ἀνήλικα καὶ ἄγαμα ἢ ἐνήλικα μὲν ἀλλὰ διαρκούσης τῆς ἀνηλικιότητος των κατέστησαν ἀνίκανα πρὸς ἄσκησιν οἰοῦντες βιοποριστικοῦ ἐπαγγέλματος, τῆς ἀνικανότητος αὐτῶν βεβαιουμένης διὰ γνωματεύσεως τῆς Α.Σ.Υ. Ἐπιτροπῆς.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει τὰ τέκνα τῆς μητρὸς υπαλλήλου δικαιούνται συντάξεως μόνον ἐφ' ὅσον εἶναι ὀρφανὰ πατρὸς. Ἐπιγενόμενος θάνατος ἢ ἀνικανότης τοῦ πατρὸς πρὸς ἄσκησιν παντὸς βιοποριστικοῦ ἐπαγγέλματος βεβαιουμένη διὰ γνωματεύσεως τῆς Α.Σ.Υ. Ἐπιτροπῆς, φεμελίου δικαίωμα εἰς σύνταξιν ὑπὲρ τῶν τέκνων τῆς υπαλλήλου.

2. Εἰς τὴν σύνταξιν τῆς χήρας συζύγου καὶ τῶν τέκνων συμμετέχει ἡ χήρα μήτηρ ἢ, ἐφ' ὅσον παραμένει ἄγαμος, ἡ φυσικὴ μήτηρ.

Εἰς τὴν σύνταξιν τῆς ἄνευ τέκνων χήρας συζύγου συμμετέχει καὶ ὁ πατήρ, μὴ ὑπάρχοντος δὲ πατρὸς ἢ θανόντος τούτου ἡ χήρα μήτηρ καὶ αἱ ἄγαμοι ἀδελφαὶ τοῦ θανόντος.

Τὰ πρόσωπα τῆς πατρικῆς οικογενείας δικαιούνται τῆς κατὰ τ' ἄνωτέρω συμμετοχῆς μόνον ἐφ' ὅσον εἶναι ἄπορα καὶ συνετηροῦντο κυρίως ὑπὸ τοῦ θανόντος υπαλλήλου.

Τὸ κατὰ τ' ἄνωτέρω δικαίωμα τοῦ πατρὸς, τῆς μητρὸς καὶ τῶν ἀγάμων ἀδελφῶν, ἀναγνωρίζμενον τῇ αἰτήσῃ των, παραμένει καὶ ἂν ἔτι ἡ χήρα σύζυγος καὶ τὰ τέκνα ἐκλείψωσιν ἢ ὀπωσθήποτε ἀπολέσωσι τὸ εἰς σύνταξιν δικαίωμα, ὡς καὶ ὅταν δὲν συντρέχουν διὰ τὰ πρόσωπα ταῦτα οἱ ὅροι φεμελίουσεως δικαίωματος εἰς σύνταξιν.

Δύναται ἐν πάσῃ περιπτώσει τὰ πρόσωπα τῆς πατρικῆς οικογενείας ὑπὲρ ὧν ἔχει ἀναγνωρισθῇ δικαίωμα συμμετοχῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νὰ παραιτηθῶν τοῦ δικαίωματος, ὅτε ἡ σύνταξις καταβάλλεται ἀμείωτος εἰς τὴν χήραν σύζυγον καὶ τὰ τέκνα.

Ἡ παραιτήσις αὕτη δὲν δύναται ν' ἀναληθῇ παρὰ τοῦ παραιτηθέντος, ὅστις ἀπόλλυται ἀνεκκλητῶς τὸ εἰς συμμετοχὴν δικαίωμα, ἄνευ ἐλλείψεως τῶν δικαιωμάτων τῶν διαδόχων ἐν τῷ δικαίωμτι συμμετοχῆς προσώπων.

Ἄρθρον 3.

Τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Ν. Δ. 1827)42 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

1. Ἐὰν ὁ θανὼν μετὰ τὴν ἀπόκτησιν δικαίωματος εἰς σύνταξιν ἢ ὁ θανὼν ἐν ὑπηρεσίᾳ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν δεκαπενταετούς τοῦλάχιστον πραγματικῆς συνταξίμου ὑπηρεσίας υπάλληλος ἢ ὁ θανὼν ἐν ὑπηρεσίᾳ ὑπὸ τοὺς ὄρους τῆς περιπτώσεως στ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 1 υπάλληλος ἦτο ἄγαμος ἢ ἐν χηρείᾳ ἄνευ τέκνων ἢ ἐν διαζυγίᾳ ἄνευ τέκνων δικαιούνται εἰς σύνταξιν ἐκ τοῦ Δημοτικοῦ Ταμείου :

α') Ὁ ἄπορος πατήρ ἀπὸ τῆς ἐπιούσης τοῦ θανάτου τοῦ τέκνου του. ἔὰν κατὰ τὸν χρόνον τούτον ἔχῃ συμπληρωμένον τὸ ὕψος ἔτος τῆς ἡλικίας του, ἄλλως ἀπὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ ὕψος ἔτους τῆς ἡλικίας του ἢ ἔὰν εἶναι ἄπορος καὶ ἀνίκανος πρὸς ἄσκησιν οἰοῦντες βιοποριστικοῦ ἐπαγγέλματος, τῆς ἀνικανότητος αὐτοῦ βεβαιουμένης διὰ γνωματεύσεως τῆς Α.Σ.Υ.Ε. καὶ ἐφ' ὅσον ἐν πάσῃ περιπτώσει, συνετηρεῖτο κυρίως ὑπὸ τοῦ θανόντος.

β') Ὁ ὑπάρχοντος πατήρ ἢ θανόντος ἔστω καὶ πρὸ τῆς κήσεως δικαίωματος εἰς σύνταξιν ἢ ἄπορος χήρα μήτηρ ἐπὶ φυσικοῦ δὲ τέκνου ἢ ἄπορος φυσικὴ μήτηρ, ἐφ' ὅσον εἶναι ἄγαμος καὶ αἱ ἄποροι ἄγαμοι ἀδελφαί, ἐφ' ὅσον τὰ πρόσωπα ταῦτα συνετηροῦντο κυρίως ὑπὸ τοῦ θανόντος.

2. Ἐν περιπτώσει διαζυγίου τῶν γονέων δικαιούνται συντάξεως ἢ ἄπορος μήτηρ καὶ αἱ ἄποροι ἄγαμοι ἀδελφαὶ ἂν υπάλληλος συνετῇ αὐτὰς πρὸ τοῦ θανάτου του, ἂν δ' ὁ υπάλληλος συνετῇ ἀμφοτέρους τοὺς γονεῖς αὐτοῦ ἢ συνταξίαι ἀνῆκει εἰς ἀμφοτέρους τούτους.

3. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὁ πατήρ, θανούσης τῆς συζύγου του, ἤλθεν εἰς νέον γάμον δικαιούνται τῆς συντάξεως ἡ ἄγαμοι ἀμφιθαλεῖς ἢ ἑτεροθαλεῖς ὁμομήτριοι ἀδελφαὶ π θανόντος ἂν ἔζων κεχωρισμένως καὶ ὁ θανὼν συνετῇ αὐτὰς πρὸ τοῦ θανάτου του.

4. Τὸ κατὰ τὸ πέμπτον ἐδάφιον τῆς περιπτώσεως στ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 1 δικαίωμα προτιμήσεως μετὰ διδάζεται καὶ εἰς τὰ ἐν ἄρθρῳ 2 καὶ τῷ παρόντι ἄρθρῳ ἐξομεινόμενα μέλη τῆς οικογενείας τοῦ παθόντος.

Ἄρθρον 4.

Τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Ν. Δ. 1827)42, ὡς ἐτροποποιήθη ν συνεπληρώθῃ μεταγενεστέρως, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

1. Ὡς μισθός, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου κανονίζονται δημοτικαὶ ἐν γένει συντάξεις, λαμβάνεται ποσοστὸν ἐπὶ τὴν μηνιαίου μισθοῦ ἐνεργείας τοῦ ὀριζομένου ὑπὸ τῶν ἐκαστοῖς ἰσχυουσῶν διατάξεων καὶ ἀνῆκοντος εἰς τὸν βαθμὸν ὃν ἔφερε κατὰ τὸ καὶ ὅφ' ὃν ἐμισθοδοτεῖτο ὁ υπάλληλος κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος τῆς ὑπηρεσίας του, ἐξαιρέσει τῶν περιπτώσεων τοῦ θανάτου ἐν ὑπηρεσίᾳ ἢ τῆς ἀπομακρύνσεως λόγῳ νόσου ὅτε λαμβάνεται ὑπ' ὅψιν ὁ μισθός τοῦ βαθμοῦ ὃν ἔφερε κατὰ τὸν ἐμισθοδοτεῖτο κατὰ τὸν τελευταῖον μῆνα τῆς ὑπηρεσίας του. Ἐὰν ὁ υπάλληλος κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος τῆς ὑπηρεσίας του ἔφερε πλείονας βαθμοὺς καὶ ἐμισθοδοτεῖτο ὑπὸ τούτους διὰ τὸν κανονισμὸν συντάξεως λαμβάνεται ὑπ' ὅψιν μέσος ὅρος.

2. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς προηγουμένης παραγράφου ὁ μισθός νοεῖται ὁ ἐκαστοτὸς βασικὸς μισθός ἐνεργείας μετὰ τῆς τυχόν προσαυξήσεως λόγῳ πολυετούς παραμονῆς ἐν αὐτῷ βαθμῷ καὶ τῆς τυχόν ταιαύτης λόγῳ πολυετούς ὑπηρεσίας.

3. Τὸ κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ποσοστὸν, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου κανονίζεται ἡ σύνταξις τοῦ υπαλλήλου ὀρίζεται εἰς τὰ 80 ο) τοῦ συνόλου τῶν ἐν παραγρ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀναφερομένων ἀπολαυῶν.

4. Γενικαὶ αὐξήσεις τῶν μισθῶν ὑπ' οἰονδήποτε τύπον ἢ ρηγούμενα περιλαμβάνονται εἰς τὸν κατὰ τ' ἄνωτέρω βασικὸν μισθὸν τοῦ υπαλλήλου διὰ τὸν κανονισμὸν τῆς συντάξεως.

5. Ὁ μετὰ τὴν ἀπόκτησιν δικαίωματος εἰς σύνταξιν παρὰ τοῦ μισθοῦ λόγῳ ὑποβιβασμοῦ ἢ ἀπολύσεως δι' ἄλλην αἰτίαν πλὴν πειθαρχικοῦ παραπτώματος ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τοῦ ὑποβιβασμοῦ δικαιούται εἰς κανονισμὸν συντάξεως βάσει τοῦ μισθοῦ τοῦ βαθμοῦ, ἐξ οὗ ὑποβιβάσθῃ, ἐφ' ὅσον συντρέχουν καὶ λοιπαὶ προϋποθέσεις τοῦ παρόντος ἄρθρου. Διὰ τὸν ὑποβιβασμὸν λόγῳ πειθαρχικοῦ παραπτώματος, ἡ σύνταξις καθιζέται κατ' ἐξαιρέσιν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μισθοῦ τοῦ βαθμοῦ ὃν ὑποβιβάσθῃ.

6. Διὰ τὸν κανονισμὸν τῆς συντάξεως τῶν δημοτικῶν υπαλλήλων, τῶν τυχόντων μισθολογικῆς ἐξελίξεως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Α. Ν. 610)1945, λαμβάνεται ὑπ' ὅψιν τὸ κατὰ τὸ ἐδάφιον 3 τοῦ παρόντος ποσοστὸν τοῦ μισθοῦ, ὃν ἐκαστὸς λαμβάνουν.

Ἄρθρον 5.

Τὸ ἄρθρον 5 τοῦ Ν. Δ. 1827)42, ὡς ἐτροποποιήθη ν συνεπληρώθῃ μεταγενεστέρως, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

1. Αἱ συντάξεις ὑπηρεσίας τῶν υπαγομένων εἰς τὰς δημοτικῶν συντάξεων διατάξεις διακρίνονται εἰς πραγματικὰ καὶ πλασματικὰ ταιαύτας.

Πραγματικὴ συντάξιμος ὑπηρεσία εἶναι ἡ πράγματι παρεχόμενη, πλασματικὴ δὲ ἡ πλάσματι τοῦ Νόμου φεμελίου ὡς συντάξιμος.

2. Πραγματική συντάξιμος υπηρεσία υπό την έννοιαν της προηγούμενης παραγράφου είναι ή πράγματι παρεχομένη υπό των διατελούντων υπό τους έν άρθρω 1 δρους.

3. Κατ' εξαίρεσιν θεωρείται ως συντάξιμος χρόνος πραγματικής υπηρεσίας, α') ο χρόνος πάσης άδειας κανονικής ή αναρρωτικής, β) ο χρόνος εκπαιδευτικής άδειας μέχρις εξ μηνών, γ) ο χρόνος της διαθεσιμότητας, εφ' όσον αυτή δεν όφείλεται εις αξιόποινον πράξιν ή πειθαρχικόν παράπτωμα, δι' ό επηκολούθησεν όριστική απόλυσις εκ της υπηρεσίας, δ) ο χρόνος απομακρύνσεως εκ της υπηρεσίας, δυνάμει τών ειδικών διατάξεων τών υπ' αριθ. 132 και 133 του έτους 1941 Νομ. Διαταγμάτων, δι' όν όμως κατεβλήθη μισθός ολόκληρος ή ήλατωμένος και ενεργήθησαν αι λόγω συντάξεως κρατήσεις. ε') ο χρόνος της επί ποσοστοίς παρασχεθείσης υπηρεσίας εν τακτική θάσει και στ') ο χρόνος έμμισθου τακτικής υπηρεσίας εν Κοινοτήτι, αναγνωρισθείση ή συγχωνευθείση εις Δήμον, εφ' όσον ο ύπάλληλος έξηκολούθησεν εν συνεχεία υπηρετιών εν τώ Δήμω, εις όν άνεγνωρισθή ή συνεχυνεύθη ή Κοινότης.

4. Δέν θεωρείται συντάξιμος ο χρόνος της αυθαιρέτου άποχής, ο χρόνος της παρ' οίσοδήποτε Δικαστηρίου καταγνωσθείσης ποινής και' ό διάστημα και εφ' όσον εξέτιθη, ο χρόνος της άργίας και της προσωρινής απόλυσεως ως και ο χρόνος της προφυλακίσεως εντός άν επηκολούθησε ταύτης άδωσής ή απαλλαγή, όποτε ο χρόνος ούτος θεωρείται ως χρόνος συντάξιμου πραγματικής υπηρεσίας.

5. Η εν τώ παρελθόντι υπηρεσία τών υπό τους δρους της παραγράφου 2 υπηρετούντων κατά την ισχύν του παρόντος ή έρεξής διοριζόμενων είναι πραγματική συντάξιμος εφ' όσον πληροί τους δρους της αύτης παραγράφου.

6. Δέν υπολογίζεται ως συντάξιμος ο πέραν της συμπληρώσεως του όριου ήλικίας διανυθείς χρόνος υπηρεσίας.

7. Η συμπλήρωσις του υπό τών κειμένων νόμων καθοριζόμενου όριου ήλικίας, θεωρείται γενομένη την 31 Δεκεμβρίου του έτους και' ό συμπληρούται το όριον τουτο.

Άρθρον 6.

Τό άρθρον 6 του Ν. Δ. 1827)42, ως έτροποποιήθη και ανεπληρώθη μεταγενεστέρως, αντικαθίσταται ως εξής :

1. Συντάξιμος έπίσης λογίζεται προσμετρουμένη εις τας κατά το προηγούμενον άρθρον υπηρεσίας :

α') Η υπό την πρώην Κρητικήν και Σαμιακήν Πολιτείαν έμισθος δημοτική υπηρεσία εις Δήμους, αναγνωρισθέντας ως Δήμους δια της εφαρμογής τών Νόμων 1051 του 1917 και ΑΝΖ' του 1912.

β') Ο χρόνος της επί μηνιαίω μισθώ ή μηνιαία ή ήμερησία άποζημιώσει προγενεστέρως υπηρεσίας ως εκτάκτων, αναπληρωτών, προσωρινών, δοκίμων ή εξ ειδικών κονδυλίων του οικείου προϋπολογισμού μισθοδοτουμένων ύπαλλήλων, της παρασχεθείσης μετά την συμπλήρωσιν του 17ου έτους της ήλικίας, εις Δήμον ή άλλον όργανισμόν επί του προσωπικού του όποιου εφαρμόζονται ή ήθελον επεκταθή αι περί συντάξεως τών δημοτικών ύπαλλήλων διατάξεις. Η επί ήμερησία άποζημιώσει υπηρεσία δέον να διηνύθη εν συνεχεία ή τμηματικώς μέν, άλλ' ή διακοπή να όφείλεται εις εκτέλεσιν στρατιωτικής υπηρεσίας, και να είναι διετούς τουλάχιστον διαρκείας ή έτησίας μέν άλλά να επηκολούθησε ταύτης μονιμοποίησις εν τή αύτ ή άλλ η θάσει εν τώ Δήμω.

γ') Ο χρόνος της προγενεστέρως τακτικής έμμισθου υπηρεσίας, της παρασχεθείσης εις Κοινότητα, Σύνδεσμον Κοινοτήτων, Σύνδεσμον Δήμων και Κοινοτήτων, Άγαθοεργόν Ίεσμα Συνδέσμου, Δημοτικόν Νομικόν Πρόσωπον ή αυτότελη Δημοτικήν Υπηρεσίαν, επί του προσωπικού τών όποιων έν εφαρμόζονται ή δέν έχουν επεκταθή αι περί συντάξεως τών δημοτικών ύπαλλήλων διατάξεις.

δ') Ο χρόνος υπηρεσίας τών κατά το άρθρον 105 παραγ. 4 και 5 του Κώδικος της Νομοθεσίας περί Δήμων και Κοινοτήτων υπηρετησάντων επί συμβάσει μηχανικών, εφ' όσον μετά την λήξιν της συμβάσεως έσυνέχισαν την υπηρεσίαν των εν τώ Δήμω ως μόνιμοι ύπάλληλοι.

ε') Η εν τώ στρατώ της ξηράς ή της θαλάσσης ή της χωροφυλακής ή της αεροπορίας υπηρεσία, πλην της του κλη-

ρωτού, ως και ή υπηρεσία εν τώ Μακεδονικώ ή Βορειοηπειρωτικώ άγώνι, ως στρατιωτικού ή ιδιώτου, έφόσον δέν συμπίπτει προς άλλην συντάξιμον τοιαύτην και εφ' όσον βεβαιούται ότι αυτή δέν προσμετρήθη προς απόληψιν συντάξεως εκ του Δημοσίου ή και εξ άλλου Ταμείου. του ύπολογισμού και της άποδείξεως ταύτης γινομένου κατά τους περί στρατιωτικών συντάξεων νόμους.

Άν όμως ο κατά τ' άνωτέρω χρόνος, διαρκούσης της έμπολέμου καταστάσεως του Κράτους, διηνύθη εις την ζώνην τών επιχειρήσεων, ως αυτή να καθορίζεται υπό του Άρχιστρατήγου συμφώνως προς τας άπαιτήσεις του πολέμου, υπολογίζεται διπλάσιος.

Όμοίως λογίζεται διπλάσιος ο χρόνος υπηρεσίας τών άνωτέρω ο διανυθείς εν Κορέα.

Έξαιρετικώς προκειμένου περί τών υπηρετησάντων εις το στράτευμα κατά τους πρό της ισχύος του παρόντος πολέμους, ο χρόνος της έμπολέμου στρατιωτικής υπηρεσίας, ο μη συμπίπτων προς διαθεσιμότητα ή άργίαν δια προσκαίρου παύσεως, λογίζεται ηύξημένος κατά το ήμισυ, όπουδήποτε και έν διηνύθη ούτος.

Η έμπολέμος κατάστασις ή άρξαμένη την 28 Οκτωβρίου 1940 θεωρείται ως λήξασα, δια την εφαρμογήν του παρόντος, την 1 Μαΐου 1941.

Όσαύτως υπολογίζεται ηύξημένος εις το ήμισυ ο χρόνος υπηρεσίας τών υπηρετησάντων εις το στράτευμα εφ' όσον ούτοι :

I. Μετέσχον του κατά τών κομμουνιστοσυμμοριτών άγώνος και δι' όσον χρόνον διετέλεσαν ούτοι εν τή ζώνη τών επιχειρήσεων. Ο χρόνος υπηρεσίας ενός εκάστου εν τή ζώνη τών επιχειρήσεων βεβαιούται παρὰ της άρμοδίας Διευθύνσεως του οικείου Γενικού Έπιτελείου ή του Άρχηγείου της Χωροφυλακής. Η διάρκεια του άγώνος κατά τών κομμουνιστοσυμμοριτών όρίζεται από 1 Άπριλίου 1946 μέχρι 31 Οκτωβρίου 1949.

II. Διετέλεσαν εν αίχμαλωσία εκ πολεμικών επιχειρήσεων, εάν ούτοι άποδεδειγμένως εξέπληρωσαν το καθήκον των

III. Μετέσχον του Μακεδονικού ή Βορειοηπειρωτικού άγώνος.

IV. Διετέλεσαν υπό τας διαταγὰς της εν Θεσσαλονίκη ποτε προσωρινής Κυβερνήσεως και' ό διάστημα υπηρετήσαν εν τώ Στρατώ Έθνικής Άμύνης.

V. Μετέσχον της μάχης της Κρήτης κατά μήνα Μάϊου 1941 ή τών εν Μέση Άνατολή και Ίταλία πολεμικών επιχειρήσεων ή πολεμικών επιχειρήσεων εν Έλλάδι κατά την διάρκειαν της Κατοχής ταύτης υπό του έχθρου, ως μέλη άνεγνωρισμένων ενόπλων έθνικών ομάδων, και

VI. Διετέλεσαν εν αίχμαλωσία ή όμηρία συλλησθέντες υπό τών άρχών κατοχής κατά την περίοδον 1941—1945.

Ο κατά τ' άνωτέρω εν προσυζηήσει υπολογιζόμενος χρόνος υπηρεσίας λογίζεται ως χρόνος πραγματικής συντάξιμου τοιαύτης.

στ) Η πραγματική δημοσία τακτική πολιτική υπηρεσία, ή παρασχεθείσα επί μηνιαίω μισθώ, μέχρι δέκα έτών κατ' άνώτατον όριον, εφ' όσον βεβαιούται ότι αυτή δέν προσμετρούθη προς απόληψιν συντάξεως εκ του Δημοσίου ή και εξ άλλου Ταμείου.

Υπό τας αύτας προϋποθέσεις θεωρείται ως συντάξιμος και ή παρὰ τή τέως Κρητική και Σαμιακή Πολιτείαν διανυθείσα έμμισθος πολιτική και στρατιωτική υπηρεσία, ως και ή υπηρεσία διδασκάλων εις σχολεία Έλληνικών Κοινοτήτων της άλλοδαπής.

ζ') Ο χρόνος υπηρεσίας εν τή τέως Ένώσει τών Δήμων και Κοινοτήτων της Έλλάδος ως τακτικών ύπαλλήλων, εφ' όσον ούτοι ένστάθησαν εις τακτικές δημοτικές θάσεις.

2. Αι διατάξεις τών παραγράφων 3 και 4 του προηγούμενου άρθρου εφαρμόζονται και επί τών περι όν το παρόν άρθρον υπηρεσιών.

3. Πάσαι αι εν ταίς προηγούμεναις παραγράφους αναφερόμεναι συντάξιμοι υπηρεσίαι λογίζονται ως πραγματικά υπό την έννοιαν της παρ. 1 του προηγούμενου άρθρου. Όσαύτως λογίζεται εν πάση περιπτώσει ως χρόνος πραγματικής ύπη-

ρεσίας ὁ ἐκτὸς ὑπηρεσίας χρόνος δημοτικῶν ὑπαλλήλων. ὁ δυνάμει ἰσχυουσῶν διατάξεων θεωρούμενος εἴτε ὡς χρόνος ἐνεργοῦ ὑπηρεσίας, εἴτε ὡς συντάξιμος, ἐξαιρέσει τοῦ χρόνου, περὶ οὗ ἡ περίπτωσις δ' τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ παρόντος.

4. Δημοτικοὶ συνταξιούχοι ἐν γένει ὑπηρετήσαντες εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατεύματος, τῆς Χωροφυλακῆς καὶ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων μετὰ τὴν ἀπομάκρυνσίν των ἐκ τῆς δημοτικῆς ὑπηρεσίας ἐν ἐμπολέμῳ περιόδῳ ἢ ἐν ἐπιστρατεύσει διακαίονται νὰ προσμετρήσουν εἰς τὴν συντάξιμον ὑπηρεσίαν των τὸν χρόνον τῆς μεταγενεστέρως ταύτης ὑπηρεσίας.

5. Τὸ ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1951 μέχρι 31ης Δεκεμβρίου ἰδίου ἔτους χρονικὸν διάστημα διὰ τοὺς ἐπὶ τῇ θάσει τῶν διατάξεων τοῦ Ἀν. Νόμου 1490)1950 «περὶ καταστάσεως τῶν Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν ὑπαλλήλων» ἐξελεθόντας τῆς ὑπηρεσίας λόγῳ ὀρίου ηλικίας ὑπαλλήλους, λογίζεται ὡς χρόνος συνταξίμου ὑπηρεσίας.

*Ἀρθρον 7.

Τὸ ἄρθρον 7 τοῦ Ν. Δ. 1827)42, ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συμπληρώθη μεταγενεστέρως, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

Αἱ εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον 6 ὑπηρεσίαι δὲν δύνανται νὰ λογισθῶσιν ὡς συντάξιμοι πρὸ τῆς συμπληρώσεως πληθύνου δεκαετοῦς πραγματικῆς ὑπηρεσίας, πληρουσῆς τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 5, ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως θανάτου ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ ὑπηρεσίᾳ ἢ ἀπολύσεως λόγῳ καταργήσεως θέσεως.

*Ἀρθρον 8.

Ἐν τέλει τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν.Δ. 1827) 1942 προστίθεται δευτέρα περίοδος ἔχουσα ὡς ἑξῆς :

«Τοῦτο ἐφαρμόζεται ἐν τῷ ὑπολογισμῷ τῆς τε πραγματικῆς καὶ τῆς πλασματικῆς ὑπηρεσίας».

*Ἀρθρον 9.

Τὸ ἄρθρον 9 τοῦ Ν.Δ. 1827)1942, ὡς διωρθώθη μεταγενεστέρως, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

1. Ἡ μηνιαία σύνταξις συνίσταται προκειμένου περὶ πραγματικῆς συνταξίμου ὑπηρεσίας μέχρι ἐτῶν 25 εἰς τόσα πεντηκοστὰ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 4 μηνιαίου συνταξίμου μισθοῦ ὅσα εἶναι τὰ ἔτη τῆς πραγματικῆς συνταξίμου ὑπηρεσίας ὡς αὕτη καθορίζεται ἐν ἄρθροις 5 καὶ 6 τοῦ παρόντος.

Μετὰ τὴν συμπλήρωσιν εἰκοσιπενταετοῦς πραγματικῆς συνταξίμου ὑπηρεσίας ἡ σύνταξις αὕτη προσαυξάνεται κατὰ δύο μὲν πεντηκοστὰ τοῦ ὡς ἀνωτέρω συνταξίμου μηνιαίου μισθοῦ δι' ἕκαστον ἔτος πραγματικῆς συνταξίμου ὑπηρεσίας ἀπὸ τοῦ εἰκοστοῦ ἔκτου μέχρι τοῦ τριακοστοῦ συμπεριλαμβανομένου καὶ κατὰ τρία πεντηκοστὰ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἀνωτέρω μισθοῦ δι' ἕκαστον ἔτος πραγματικῆς συνταξίμου ὑπηρεσίας ἀπὸ τοῦ τριακοστοῦ πρώτου μέχρι τοῦ τριακοστοῦ πέμπτου συμπεριλαμβανομένου.

2. Ἡ κατὰ τὴν προηγούμενην παράγραφον κανονιζομένη μηνιαία σύνταξις προσαυξάνεται κατὰ τόσα πεντηκοστὰ αὐτῆς ὅσα εἶναι τὰ ἔτη τῆς συνταξίμου πλασματικῆς ὑπηρεσίας.

*Ἀρθρον 10.

Τὸ ἄρθρον 10 τοῦ Ν. Δ. 1827)42 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

1. Ἐπὶ ἀπολύσεως λόγῳ σωματικῆς ἢ διανοητικῆς ἀνικανότητος μὴ ὀφειλομένης εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἡ σύνταξις κανονίζεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ παρόντος ὡς καὶ τοῦ ἄρθρου 21 ἐφ' ὅσον συντρέχει περίπτωσις.

2. Ὁ διὰ τὴν ἀνωτέρω αἰτίαν ἀπομακρυνόμενος, ἐὰν δὲν ἔχῃ δεκαπενταετὴ τοῦλάχιστον πραγματικὴν συντάξιμον ὑπηρεσίαν δικαιούται χρηματικὸν βοήθηματος ἴσου πρὸς τὰς ἀποδοχὰς τόσων μηνῶν ὅσα τὰ ἔτη τῆς πραγματικῆς αὐτοῦ ὑπηρεσίας.

*Ἀρθρον 11.

Τὸ ἄρθρον 11 τοῦ Ν. Δ. 1827)42 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

1. Ἐπὶ παθόντος ἐκ τραύματος ἢ νοσήματος προσελθόντος προδήλως καὶ ἀναμφισβητήτως ἐξ αἰτίας τῆς ὑπηρεσίας, ἡ σύνταξις κανονίζεται ἐπὶ τῇ θάσει τοῦ ποσοστοῦ τῆς ἀνικανότητος τοῦ παθόντος καὶ τοῦ συνταξίμου μηνιαίου μισθοῦ τοῦ καθοριζομένου ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος.

Ποσοστὸν ἀνικανότητος ἔλασσον τῶν 25 οἰο δὲν παρέχει δικαίωμα συντάξεως ἀνικανότητος.

2. Ἄν ἡ σύνταξις, ἡ ἐκ τῶν ἐτῶν τῆς ὑπηρεσίας προκύπτουσα, εἶναι ἀνωτέρα τῆς τοιαύτης τῆς ἀναλογούσης εἰς τὸ ποσοστὸν τῆς ἀνικανότητος καταβάλλεται ἡ μείζων αὕτη σύνταξις.

3. Τὸ ποσοστὸν ἀναπηρίας τῶν παθόντων ὁρίζεται παρὰ τῆς Ἀνωτάτης Στρατοῦ Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Διατάγματος τῆς 17 Αὐγούστου 1922, ἐκτελεστικοῦ τοῦ Νόμου 2769 καὶ τοῦ προσηρητημένου τῷ Διατάγματι τούτῳ πίνακος.

*Ἀρθρον 12.

Τὸ ἄρθρον 12 τοῦ Ν. Δ. 1827)1942 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

1. Ἡ σύνταξις τῆς χήρας συνίσταται εἰς τὰ 5)10 τῆς εἰς τὸν σύζυγον ἀπονειμητέας ἢ ἀπονειμθείσης συντάξεως. Συντρέχοντων ἐνὸς ἢ δύο τέκνων ἡ σύνταξις τῆς χήρας καὶ τὸ τέκνου ἢ τῶν δύο τέκνων συνίσταται εἰς τὰ 7)10 τῆς εἰς τὸν σύζυγον ἀπονειμητέας ἢ ἀπονειμθείσης συντάξεως. Συντρέχοντων δὲ τριῶν τέκνων καὶ ἄνω εἰς τὰ 8)10 ταύτης.

Ἀποκαθισταμένου ἢ ἐκλείποντος τινὸς τῶν τέκνων ἡ ἐν ἡλικιουμένῳ τινὸς τῶν ἐκ τούτων ἀρρένων, ἡ σύνταξις τῆς χήρας ἢ ταύτης καὶ τῶν λοιπῶν τέκνων περιορίζεται ἀναλογικῶς πρὸς τὸν ἐν τῷ προηγούμενῳ ἐδαφίῳ κανόνα.

2. Μὴ ὑπαρχούσης χήρας συζύγου ἢ θανούσης ἢ κηρυχθείσης ἀφάντου ἢ ἀπολεσάσης τὸ εἰς σύνταξιν δικαίωμα ἡ σύνταξις τοῦ ἐνὸς ἢ τῶν δύο τέκνων συνίσταται εἰς τὰ 7)10 ἄνω δὲ τῶν δύο τέκνων εἰς τὰ 8)10 τῆς εἰς τὸν θανόντα, πάλληλον ἢ συνταξιούχον ἀπονειμητέας ἢ ἀπονειμθείσης ταύτης.

3. Ὑπαρχούσης χήρας καὶ τέκνων ἡ σύνταξις ἀνήκει καὶ τὸ ἥμισυ μὲν εἰς αὐτὴν κατὰ τὸ ἕτερον δὲ ἥμισυ εἰς τὰ τέκνα κατ' ἴσας μερίδας.

Ἐὰν τὰ τέκνα ἢ τινὰ τούτων διατελοῦν ὑπὸ ἐπιτροπὴν ἄλλου καὶ οὐχὶ τῆς μητρὸς δύναται νὰ ἀπαιτηθῇ ἡ εἰς αὐτὴν κεχωρισμένη καταβολὴ τοῦ ἀνήκοντος αὐτοῖς ποσοῦ τῆς συντάξεως.

4. Τὸ κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος μερίδιον συμμετοχῆς τῆς πατρικῆς οἰκογενείας συνίσταται εἰς τὸ 1)4 τῆς συντάξεως τῆς χήρας συζύγου ἂν δὲν ὑπάρχουν δικαιοῦχα συντάξεως τέκνα, εἰς τὸ 1)6 δὲ ἂν ὑπάρχουν τοιαῦτα.

Ἐκλείπόντων τῶν δικαιουμένων συμμετοχῆς μελῶν τῆς πατρικῆς οἰκογενείας ἢ ἀπολεσάντων τὸ εἰς σύνταξιν δικαίωμα ἡ μερίς αὐτῶν προσαυξάνει τὴν τῆς χήρας συζύγου καὶ τὴν τέκνων.

Τὸ κατὰ τ' ἀνωτέρω καθορισθὲν μερίδιον συμμετοχῆς τῆς πατρικῆς οἰκογενείας δὲν ἐπηρεάζεται ἐκ τῆς μεταγενεστέρως ἀπωλείας τοῦ δικαιώματος τῆς συζύγου ἢ τῶν τέκνων.

5. Ἡ κατὰ τὴν προηγούμενην παράγραφον συμμετοχὴ τῆς πατρικῆς οἰκογενείας εἰς τὴν σύνταξιν τῆς ἄνευ τέκνων χήρας συζύγου, ὁρίζεται εἰς τὸ ἥμισυ τῆς συντάξεως τῆς χήρας ἐφ' ὅσον εἶχεν ἐγερθῇ ἀγωγή διαζυγίου μεταξὺ τῶν συζύγων καὶ ἡ σχετικὴ δίκη διεκόπη βιαίως συνεπείᾳ θανάτου ἀνδρός.

*Ἀρθρον 13.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Ν. Δ. 1827)42 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

1. Ἡ σύνταξις τοῦ πατρὸς συνίσταται εἰς τὰ (3/10) τῆς δέκατα τῆς εἰς τὸν θανόντα ἀπονειμητέας ἢ ἀπονειμθείσης τοιαύτης.

*Ἀρθρον 14.

Ἡ ἐν ἄρθρῳ 14 τοῦ Ν. Δ. 1827)42 φράσις «δεκαπενταετοῦς ὑπηρεσίας» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «δεκαπενταετοῦς πραγματικῆς συνταξίμου ὑπηρεσίας».

*Ἀρθρον 15.

Τὸ ἄρθρον 15 τοῦ Ν. Δ. 1827)1942 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

Ἐὰν ὁ ὑπάλληλος ἀποθάνῃ ἐν ὑπηρεσίᾳ πρὸ τῆς συμπληρώσεως δεκαπενταετοῦς πραγματικῆς συνταξίμου ὑπηρεσίας ὡς ἑξῆς :

δρσι τῶν ἄρθρων τούτων, χρηματικῶν βοηθήματα κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 10 τοῦ παρόντος Νόμου ὀριζόμενα.

Ἄρθρον 16.

Τὸ ἄρθρον 16 τοῦ Ν. Δ. 1827)42, ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

1. Διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς δαπάνης ἐκ τῆς δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου διαρρυθμίσεως τῶν συντάξεων ἐπιβάλλεται ἀπὸ τῆς 1ης τοῦ ἐπομένου τῆς ἐνάξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου μηνὸς ἐπὶ τῶν ἀκαθάριστων ἀποδοχῶν τῶν τακτικῶν δημοτικῶν ὑπαλλήλων μηνιαία κράτησις:

2 ο) οὖ δια τὸς λαμβάνοντας ἀποδοχὰς μέχρις 900.000 δραχμῶν μηνιαίως.

3 ο) οὖ δια τὸς λαμβάνοντας ἀποδοχὰς 900.001 — 1.400.000 δραχμῶν μηνιαίως.

4 ο) οὖ δια τὸς λαμβάνοντας ἀποδοχὰς 1.400.001 — 2.000.000 δραχμῶν μηνιαίως.

5 ο) οὖ δια τὸς λαμβάνοντας ἀποδοχὰς 2.000.001 δραχμῶν καὶ ἄνω.

Ἡ κράτησις αὕτη εἰσάγεται εἰς τὸ οἰκεῖον δημοτικὸν Ταμεῖον.

2. Ἐπὶ τῶν δημοτικῶν συντάξεων τῶν ὑπαχθισομένων εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἐπιβάλλεται κράτησις: ὅ οὖ δια τὸς λαμβάνοντας σύνταξιν μέχρι δραχμῶν 800.000 μηνιαίως.

8 ο) οὖ δια τὸς λαμβάνοντας σύνταξιν δραχμῶν 800.001 — 1.500.000 μηνιαίως.

10 ο) οὖ δια τὸς λαμβάνοντας σύνταξιν δραχμῶν 1.500.001 καὶ ἄνω.

Ἡ κράτησις αὕτη ἐκπίπτει ἐκ τοῦ ποσοῦ τῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου ἀναγνωρίζομένης συντάξεως διὰ τῆς πράξεως ἢ ἀποφάσεως τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου, δι' ἧς ἀναγνωρίζεται τὸ δικαίωμα εἰς σύνταξιν ἢ αὐξήσιν τῆς συντάξεως.

Τὸ κατὰ τὴν συγκεφαλαίωσιν τοῦ ποσοῦ τῆς καταβυλλομένης συντάξεως μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῆς, ὡς ἄνω, κρατήσεως προκύπτον κλάσμα τοῦ χιλιοδράχμου παραλείπεται.

Ἡ κράτησις αὕτη ἄρχεται ἀφ' ἧς εἶναι πληρωτέα ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος σύνταξις.

Ἄρθρον 17.

Τὸ ἄρθρον 17 τοῦ Ν. Δ. 1827)42, ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

1. Πᾶς δικαιούμενος εἰς σύνταξιν ἢ αὐξήσιν τῆς συντάξεως ὀφείλει νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸν Δήμαρχον τοῦ Δήμου, ἐκ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ὁποῦ ἀπεμακρύνθη ἢ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ὁποῦ ἀπεβίωσεν ὁ ὑπάλληλος, αἴτησιν ἣτις παραπέμπεται μετὰ τῶν δικαιολογητικῶν καὶ πάσης σχετικῆς πληροφορίας εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν.

2. Αἱ αἰτήσεις δέον νὰ ὑποβάλλωνται ἐπὶ ποινῇ ἐκπτώσεως ἀπὸ τοῦ δικαιώματος ἐντὸς πενταετίας ἀφ' ἧς ἐγενήθη τὸ δικαίωμα.

3. Τὰ ἐπισυναπτά τῇ αἰτήσει δικαιολογητικὰ ἔγγραφα καθορίζονται διὰ Β. Δ)τος.

4. Εἶναι ἀπαράδεκτος πᾶσα αἴτησις ἀφορῶσα εἰς τὴν ἀναγνώρισιν δικαιώματος εἰς σύνταξιν ἢ δὲν προσαρτᾶται τὸ κανονισμὸν παράβολον.

5. Ἐὰν ὁ ἀποκτῆσας δικαίωμα εἰς σύνταξιν ἀπεβίωσεν πρὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας χωρὶς νὰ ὑποβάλῃ τὴν ὡς ἄνω αἴτησιν ἢ προθεσμία αὕτη πρὸς ὑποβολὴν τῆς αἰτήσεως ὑπὸ παντὸς ἔχοντος συμφέρον παρατείνεται ἐπὶ ἓν εἰσέτι ἔτος ἀπὸ τῆς λήξεώς της.

6. Αἱ ὡς ἄνω προθεσμίαι τρέχουν καὶ κατὰ τῶν διατελούντων ὑπὸ ἐπιτροπείαν, κηδεμονίαν ἢ δικαστικὴν ἀντιλήψιν.

Ἐὰν τὰ πρόσωπα ταῦτα δὲν ἔχουν ἐπιτροπὴν ἢ κηδεμόνα ἢ ἀντιλήπτορα, ἢ παραγραφῇ δὲν συμπληροῦται πρὸ τῆς παρελθούσης ἑξῆς μηνῶν, ἀφ' ἧς ταῦτα κατέστησαν ἀπεριόριστως ἢ κατὰ ἢ ἐκτῆσαντο ἐπιτροπὴν, κηδεμόνα ἢ ἀντιλήπτορα.

7. Αἴτησις περὶ ἀναγνώρισεως δικαιώματος συντάξεως, ἐπιδομάτων, ἢ πληρωμῆς ἀναγνωρισθέντων ἢ καθυστερουμένων τοιούτων, ὑποβάλλομένη εἰς τὴν ἀρμοδίαν ἀρχὴν παρὰ παντὸς τρίτου, οὐδὲν ἔννομον ἀποτελεσμα παράγει οὐδὲ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἔάν δὲν συνοδεύεται ὑπὸ εἰδικῶν πληρεξουσίων

παρέχοντος τὴν εἰδικὴν ἐντολὴν πρὸς ἐπιδιώξιν τῶν ἐν τῇ αἰτήσῃ ἀναφερομένων.

Ἄρθρον 18.

Τὸ ἄρθρον 18 τοῦ Ν. Δ. 1827)42, ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

1. Ἐπὶ δικαιώματος συντάξεως παθόντος ἐξ αἰτίας τῆς ὑπηρεσίας ἢ αἰτήσεως πρὸς ἀσκήσιν τοῦ δικαιώματος τούτου ὑποβάλλεται ἐπὶ ποινῇ ἐκπτώσεως ἀπὸ τοῦ δικαιώματος, ἐντὸς διετίας ἀπὸ τῆς πρώτης μετὰ τὸ πάθλημα ἀπομακρύνσεως ἐκ τῆς ὑπηρεσίας, εἰς τὸν Δήμαρχον τοῦ ἐν παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 17 Δήμου.

Ἐὰν ὁ παθὼν ἀπεβίωσεν πρὸ τῆς λήξεως τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω προθεσμίας, χωρὶς νὰ ὑποβάλῃ τὴν ὡς ἄνω αἴτησιν, ἢ προθεσμία αὕτη πρὸς ὑποβολὴν τῆς αἰτήσεως, ὑπὸ παντὸς ἔχοντος συμφέρον, παρατείνεται ἐπὶ ἓν ἔτος ἀπὸ τῆς λήξεώς της.

Ἐπὶ θανάτου τοῦ παθόντος ἐν ὑπηρεσίᾳ ἢ αἰτήσεως ὑποβάλλεται ὑπὸ παντὸς δικαιουμένου εἰς σύνταξιν ἐπὶ ποινῇ ἐκπτώσεως ἀπὸ τοῦ δικαιώματος ἐντὸς δύο ἐτῶν ἀπὸ τοῦ θανάτου.

2. Ὁ Δήμαρχος εἰς ὃν ὑπεβλήθη ἢ αἴτησις ὑποχρεοῦται νὰ διαβιβάσῃ ἀντίγραφον μὲν ταύτης εἰς τὸ Ἑλεγκτικὸν Συνέδριον, τὸ δὲ πρωτότυπον εἰς τὸν Πρόεδρον Πρωτοδικῶν τοῦ τόπου ἐνθα ὁ ὑπάλληλος ἔπαθεν, ἵνα ἐνεργηθῶν τὰ ἐν τοῖς ἐπομένοις παραγράφοις ὀριζόμενα.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν δὲν λειτουργεῖ τὸ Πρωτοδικεῖον τοῦ τόπου ἐνθα ἔπαθεν ὁ ὑπάλληλος, ἢ αἰτήσεως διαβιβάζεται εἰς τὸν Πρόεδρον τῶν Πρωτοδικῶν τοῦ τόπου διαμονῆς τοῦ αἰτούντος.

3. Ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν ἀναθέτει εἰς τινὰ τῶν παρ' αὐτὸν προεδρεύει Πρωτοδικεῖω Δικαστὴν νὰ προβῇ εἰς ἐνέργειαν ἀνακρίσεις κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ποινικῆς δικονομίας, διὰ τὴν ἐξακριβώσιν τῶν περιστάσεων τοῦ παθήματος τοῦ ὑπαλλήλου. τῆς σχέσεως τοῦ παθήματος πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν καὶ τοῦ χρόνου καθ' ὃν αἱ συνέπειαι αὐτοῦ τὸ πρῶτον ἐξεδηλώθησαν.

Ὁ Δικαστὴς ἐξετάζει αὐτεπαγγέλτως τὸν κατὰ τὸ πάθλημα ἄμεσον τοῦ παθόντος ὑπαλλήλου Προϊστάμενον, ἂν ὑπόχρη τοιοῦτος, συναδέλφους τοῦ παθόντος καὶ πάντα ἄλλον δυνάμενον νὰ γνωρίζῃ περὶ τοῦ παθήματος τούτου, ζητεῖ δὲ πάνταν ἀναγκαίαν πρὸς μὀρφωσιν γνώμης πληροφορίαν.

Τὴν ἀνάκρισιν τῶν μαρτύρων, διαμενόντων ἐκτὸς τῆς ἑδρας τοῦ δικαστοῦ δύναται κατὰ παραγγελίαν τοῦτο νὰ ἐνεργήσῃ ἀνακριτικὸς ὑπάλληλος τοῦ τόπου, ἐνθα οἱ μάρτυρες οὗτοι διαμένουν.

4. Ὁ Δικαστὴς μετὰ τὴν περασίωσιν τῶν ἀνακρίσεων, ὑποβάλλει ταύτας μετ' ἡτιολογημένου πορίσματος τοῦ περὶ τοῦ ἂν ὁ ὑπάλληλος ἔπαθε προδήλως καὶ ἀναμφισβητήτως ἐξ αἰτίας τῆς ὑπηρεσίας του ἢ μὴ, πρὸς τὸν παραγγεῖλαντα τὴν ἐνέργειαν αὐτῶν Πρόεδρον Πρωτοδικῶν, ὅστις παραπέμπει τὸν φάκελλον τῶν ἀνακρίσεων μετὰ τοῦ πορίσματος εἰς τὴν ἐγγυτέραν τοῦ τόπου διαμονῆς τοῦ παθόντος Ἐπιτροπὴν Ἀπαλλαγῶν.

5. Ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀπαλλαγῶν λαμβάνουσα γνώσιν τῶν ἀνακρίσεων καὶ μετ' ἐξέτασιν τοῦ παθόντος γνωματεύει κατὰ τὴν ἀνεξέλεγκτον ἐπιστημονικὴν αὐτῆς κρίσιν διὰ πλῆθους καὶ ἐπαρκῶς ἡτιολογημένης γνωματευσέως της, περὶ τοῦ εἶδους καὶ τῶν συνεπειῶν τοῦ παθήματος, ἐὰν τοῦτο προήλθε προδήλως καὶ ἀναμφισβητήτως ἐξ αἰτίας τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ὑπαλλήλου ἢ μὴ, περὶ τοῦ χρόνου τῆς ἐκδηλώσεως τοῦ παθήματος καὶ περὶ τοῦ βαθμοῦ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 11 ἀνικανότητος.

Ἐὰν καταστή ἀδύνατος ἢ ἐξέτασις τοῦ παθόντος λόγῳ ἐπελθόντος θανάτου ἢ λόγῳ τῆς καταστάσεως τῆς υγείας του, ἢ Ἐπιτροπὴ Ἀπαλλαγῶν γνωμοδοτεῖ ἐπὶ τῇ βῆσει τῶν ὡς ἄνω ἐγγράφων.

Ἡ ἀνωτέρω Ἐπιτροπὴ Ἀπαλλαγῶν δύναται πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς γνωματευσέως της νὰ ζητῇ τὴν συμπλήρωσιν τῶν ἀνακρίσεων ἢ τῆς καταθέσεως τοῦ θεωρημένου ἰατροῦ ἢ νὰ ζητῇ παρ' οἰκιστῆς ἢ ἄλλης πληροφορίας χρησίμου διὰ τὴν μὀρφωσιν τῆς κρίσεώς της.

6. Ὁ φάκελλος τῶν ἀνακρίσεων μετὰ τῆς γνωματεύσεως τῆς ἀνωτέρω Ἐπιτροπῆς διαβιβάζεται εἰς τὴν Ἀνωτάτην τοῦ Στρατοῦ Ὑγειονομικὴν Ἐπιτροπὴν, ἥτις μετ' ἐξέτασιν τοῦ παθόντος, ἐὰν αὕτη κρίνομένη ἀναγκαῖα εἶναι δύναται, ἀποφαίνεται περὶ τῶν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ θεμάτων.

Τὸ ἀδύνατον τῆς ἐνώπιον τῆς Ἀνωτάτης Στρατοῦ Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς προσελεύσεως τοῦ παθόντος πιστοποιεῖ, ἐὰν μὲν πρόκειται περὶ λόγων υγείας ἢ ἀρχικῶς ἐξετάσασα Ἐπιτροπὴ Ἀπαλλαγῶν, ἐὰν δὲ περὶ ἄλλης φύσεως αἰτιῶν. ἡ ἐνεργήσασα τὰς ἀνακρίσεις ἀρχή.

Ἡ Ἀνωτάτη Στρατοῦ Ὑγειονομικὴ Ἐπιτροπὴ ὁποιασδήποτε ἐπὶ τῆς σχέσεως τοῦ παθόντος τοῦ, ὑπαλλήλου πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν του, ὑποχρεοῦται νὰ γνωματεύσῃ ἀσχέτως τῆς θειτικῆς ἢ ἀρνητικῆς περὶ τούτου γνώμης τῆς. περὶ τῆς ἀνικανότητος τοῦ παθόντος καὶ τοῦ βαθμοῦ αὐτῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 11.

7. Ἡ Ἀνωτάτη Στρατοῦ Ὑγειονομικὴ Ἐπιτροπὴ πρὸς ἐκδόσιν τῆς γνωματεύσεώς της δύναται νὰ ζητήσῃ εἴτε συμπλήρωσιν τῶν ἀνακρίσεων ἢ τῆς γνωματεύσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλαγῶν ἢ τῆς ἐνόρκου βεβαιώσεως τοῦ θεράποντος ἱατροῦ, εἴτε πληροφορίας παρ' οἰσδήποτε Δημοσίου ἢ ἄλλης Ἀρχῆς, χρησίμως πρὸς μόρφωσιν τῆς κρίσεώς της.

Ἐπανάληψις τῆς διαδικασίας. ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, εἶναι ἀκυρος. ἐκτὸς ἂν ἐνηργήθῃ κατόπιν πράξεως ἢ ἀποφάσεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

8. Ἐπιτρέπεται ἡ ἐφ' ἅπαξ ἐπανεξέτασις τοῦ παθόντος παρὰ τῆς Ἀνωτάτης Στρατοῦ Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς μόνον ἐφ' ὅσον ἡ ἐκδοθεῖσα γνωματεύσις ἀναγνωρίζῃ ἀνικανότητα ἢ νόσημα.

Ἡ ἐπανεξέτασις διατάσσεται παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ ἐνδιαφερομένου, ὑποβαλλομένη ἐντὸς ἐξαμήνου προθεσμίας ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς σχετικῆς πράξεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

Αἰτήσεις περὶ ἐπανεξετάσεως, ὑποβαλλομένη παρὰ τοῦ ἐνδιαφερομένου δέον νὰ συνοδεύηται ὑπὸ γραμματίου καταθέσεως ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ποσοῦ κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 23 τοῦ παρόντος νόμου ὀριζόμενα.

9. Ἡ γνωματεύσις τῆς Ἀνωτάτης Στρατοῦ Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς διαβιβάζεται μεθ' ὀλοκλήρου τοῦ σχετικοῦ φακέλου διὰ τοῦ οἰκείου Δημάρχου, εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν, ὅπου ἐπὶ τῇ βάσει ταύτης καὶ τῶν λοιπῶν στοιχείων προβαίνει εἰς τὴν περαιτέρω ἐνέργειαν.

10. Ἡ δαπάνη πρὸς ἐνέργειαν τῆς ἱατρικῆς ἐξετάσεως καὶ τῶν ἀνακρίσεων εἶναι εἰς βάρος τοῦ Δήμου. καταλογίζεται ὁμως ὑπὸ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου εἰς βάρος τοῦ αἰτούντος διὰ τῆς ἐπὶ τῆς αἰτήσεως πράξεως ἢ ἀποφάσεώς του. ἂν ἡ αἴτησις αὕτη κριθῇ ἀπορριπτέα ὡς ἀβάσιμος.

11. Ἐν περιπτώσει ἀνικανότητος ὀφειλομένης εἰς νόσον ἢ γνωματεύσις τῆς Ἀνωτάτης Στρατοῦ Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἐὰν εἶναι ὁμόφωνος.

12. Ὁ στρατευθεὶς ὑπάλληλος, περὶ οὗ τὸ πέμπτον ἐδάφιον τῆς περιπτώσεως στ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος νόμου, ὀφείλει ἐντὸς τῶν νομίμων προθεσμιῶν ἀπὸ τῆς ἀπολύσεώς του ἐκ τῶν τάξεων τοῦ Στρατεύματος νὰ ζητήσῃ τὴν ἐνέργειαν τῆς ὑπὸ τοῦ νόμου περὶ στρατιωτικῶν συντάξεων ὀριζομένης διαδικασίας, διὰ τὴν ἀπόδειξιν τῶν περιπτώσεων τοῦ παθόντος καὶ τῆς σχέσεως αὐτοῦ πρὸς τὴν στρατιωτικὴν του ὑπηρεσίαν.

Μετὰ τὸ πέρασ τῆς διαδικασίας ταύτης, τὰ προκύψαντα ἑγγράφα τίθενται ἐν τῷ ἀτομικῷ φακέλῳ τοῦ ὑπαλλήλου διὰ τὴν ἐν καιρῷ ὑποστήριξιν τοῦ εἰς σύνταξιν δικαιώματος ἐφ' ὅσον δὲν συντρέχῃ περίπτωσις ἀμέσου ἀναγνωρίσεως τοῦτου ἢ ἀναγνωρίσεως ἰδίου δικαιώματος κατὰ τὰς περὶ στρατιωτικῶν συντάξεων διατάξεις.

13. Ἐπὶ ὑπαλλήλου παθόντος ἐκ πολεμικῶν γεγονότων κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας ἐν τῇ ζώνῃ τῶν ἐπιχειρήσεων ἢ κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου στήσεως, ἂν ὑπάρχῃ ἀντικειμενικὴ ὁδοναμία ἐνεργείας τοῦ Προέδρου Πρωτοδικῶν, ὑποβάλλεται εἰς τὴν ἐγγυτέραν στρατιωτικὴν ἢ ναυτι-

κὴν ἢ ἀεροπορικὴν ἀρχήν. ἥτις διορίζει τοὺς ἱατροὺς καὶ ἐνεργεῖ τὰς ἀνακρίσεις ἢ ἀναθέτει τὴν ἐνέργειαν αὐτῶν εἰς ἄλλην ἐπιτόπιον πολιτικὴν ἀρχήν.

Ἄρθρον 19.

1. Ἡ κατὰ τὰ ἄρθρα 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος νόμου γνωματεύσις τῆς Ἀνωτάτης Στρατοῦ Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς περὶ τῆς ἀνικανότητος τῶν τέκνων καὶ τοῦ πατρὸς εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἐὰν εἶναι ὁμόφωνος.

2. Ὅπου κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἀπαιτεῖται διὰ τὴν θεμελίωσιν δικαιώματος ἀπορία, αὕτη κρίνεται παρὰ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

3. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν δὲν ἀποδεικνύεται τὸ ἀμετάκλητον δικαστικῆς ἀποφάσεως λύσεως τὸν γάμον, ἡ χήρα σύζυγος δὲν δικαιοῦται συντάξεως ἂν ἐντὸς ἐξαμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως δὲν ἡσκήθῃ κατ' αὐτῆς ἐνδίκον τι μέσον, ἐκτὸς ἂν ὁ σύζυγος ἀπεβίωσεν πρὸ τῆς παρελεύσεως τοῦ ἐξαμήνου.

4. Ἡ ἐνηλικίωσις τῶν ἀρρένων συνταξιούχων θεωρεῖται γενομένη τὴν 31 Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους καθ' ὃ συμπληροῦται τὸ 20ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας των, ἡ δὲ συμπλήρωσις τοῦ 65ου ἔτους τῆς ἡλικίας τοῦ πατρὸς λογίζεται γενομένη τὴν 31 Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους καθ' ὃ συμπληροῦται τοῦτο.

Ἄρθρον 20.

1. Εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ Ν.Δ. 1827, 1942 προστίθεται δεύτερον ἐδάφιον, ἔχον ὡς ἐξῆς:

Κατὰ τῶν ἀνωτέρω ἐπὶ συντάξεων πράξεων καὶ ἀποφάσεων τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἐπιτρέπονται μόνον τὰ ὑπὸ τοῦ Ν. Δ. τῆς 4 Ἰουλίου 1923, περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ὀριζόμενα τακτικὰ καὶ ἐκτακτα ἐνδίκον μέσα, τηρουμένης ἐν ἰσχύϊ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ν. 362, 1943, τῆς ὑπὸ τῆς διατάξεως ταύτης προβλεπομένης ἀρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἀσκουμένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν.

2. Καταργεῖται τὸ ἄρθρον 21 τοῦ Ν. Δ. 1827) 1942, ὡς συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Νόμου 1442) 1944.

Ἄρθρον 21.

1. Εἰς τοὺς δημοτικὸς ὑπαλλήλους, τοὺς δικαιοσυμένους συντάξεως λόγῳ παθῆματος, προσελθόντος προδότης καὶ ἀναμφισβητήτως ἐξ οἰτίας τῆς ὑπηρεσίας, παρέχεται, σὺν τῇ συντάξει, μηνιαῖον προσωπικὸν καὶ ἀμεταβίβαστον ἐπίδομα ἀναλόγως τοῦ ἐκ τοῦ παθῆματος βαθμοῦ μειώσεως τῆς πρὸς ἐργασίαν ἱκανότητος ὡς κάτωθι :

Ἀνικανότης 25 ο)ο ἕως 45 ο)ο	δραχ. 100.000
Ἀνικανότης 50 ο)ο ἕως 55 ο)ο	» 120.000
Ἀνικανότης 60 ο)ο ἕως 65 ο)ο	» 150.000
Ἀνικανότης 70 ο)ο ἕως 75 ο)ο	» 200.000
Ἀνικανότης 80 ο)ο ἕως 95 ο)ο	» 250.000
Ἀνικανότης 100 ο)ο	» 320.000.

Τὸ κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐπίδομα προσαυξάνεται κατὰ 50 ο)ο ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ συνταξιοδοτουμένου ἔνεκα φυματιώσεως ἢ νόσηματος φυματιώδους φύσεως ἢ περὶ ὑποστάτος μειώσιν τῆς πρὸς ἐργασίαν ἱκανότητος 80 ο)ο καὶ ἀνω ἅμα δὲ καὶ μὴ δυναμένου, κατὰ γνωματεύσιν τῆς Ἀνωτάτης Στρατοῦ Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς, νὰ ἐκτελέσῃ τὰς στοιχειώδεις αὐτοῦ ἀνάγκας ἀνευ τῆς βοηθείας τρίτου προσώπου.

2. Ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις τῆς προηγουμένης παραγρ. παρ-έχονται τὰ αὐτὰ ἐπιδόματα καὶ ὅταν ἡ σύνταξις κανονίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς συνταξίμου ὑπηρεσίας τοῦ παθόντος ὡς μείζων.

3. Οἱ ἐξερχόμενοι τῆς Ὑπηρεσίας ἔνεκα σωματικῆς ἢ διανοητικῆς ἱκανότητος μὴ ὀφειλομένης εἰς τὴν ὑπηρεσίαν δικαιοῦνται τοῦ ἡμίσεος τοῦ κατὰ τὸ ἐδάφ. 1 ἐπιδόματος μετὰ γνωματεύσιν τῆς Ἀνωτάτης Στρατοῦ Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς, περὶ τοῦ βαθμοῦ μειώσεως τῆς πρὸς ἐργασίαν ἱκανότητος τοῦ παθόντος καὶ τῆς φύσεως τῆς νόσου δι' ἣν ἐκρίθη ἀνίκανος. ἂν συντρέχῃ περίπτωσις νόσηματος.

4. Τὰ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ἐπιδόματα δὲν καταβάλλονται ἐφ' ὅσον παρέχεται παρὰ τοῦ οἰκείου Δήμου, θεωρεῖται νοσοκομειακὴ περίθαλψις πέραν τοῦ διμήνου.

Ἄρθρον 22.

Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει τὸ σύνολον τῆς ἀπονεμομένης ἢ πονεμητέας κατὰ τὸν παρόντα νόμον μηνιαίας συντάξεως

δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸν ἐκάστοτε μνηναῖον συντάξιμον μιτὸν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου κανονίζεται ἡ σύνταξις.

Εἰς τὸν κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον περιορισμὸν δὲν συμπεριλαμβάνονται τὰ ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 21 ὀριζόμενα ἐπιδόματα λόγῳ νόσου.

* Ἀρθρον 23.

Αἱ ἐκάστοτε ἰσχύουσιν ἐπὶ δημοσίων ὑπαλλήλων διατάξεις ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸ ποσὸν τοῦ καταθετέου παραβόλου πρὸς κανονισμὸν συντάξεως, ἐπαναξέτασιν ἢ ἀσκησιν ἐνδίκου μέσου, ὡς καὶ εἰς τὸ ποσὸν τῆς δαπάνης πρὸς ἐνέργειαν τῆς ἱατρικῆς ἐξετάσεως καὶ τῶν ἀναγκῶν, περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 18 τοῦ παρόντος, ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογίαν ἐπὶ ἀντιστοίχων περιπτώσεων κανονισμοῦ συντάξεως κ.λ.π. ὑπαλλήλων Δήμων.

* Ἀρθρον 24.

Τὸ ἄρθρον 24 τοῦ Ν. Δ. 1827)1942, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

1. Ἡ πληρωμὴ τῆς συντάξεως ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἀπομακρύνσεως τοῦ ὑπαλλήλου ἢ ἀπὸ τῆς ἐπομένης τοῦ θανάτου αὐτοῦ.

Τὸ τελευταῖον ἰσχύει καὶ ἐπὶ τοῦ συνταξιούχου.

Ἡ ἀπομακρύνσις λογίζεται γυνομένη ἀπὸ τῆς χρονολογίας τοῦ ἐγγράφου τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀπολύσεως ἢ τῆς ἀποδοχῆς τῆς παραιτήσεως.

2. Ἡ πληρωμὴ τῶν ἐπιδομάτων ἄρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς καθ' ὃν ἐκδίδεται ἡ σχετικὴ πράξις ἢ ἀπόφασις τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συμβουλίου ἢ κανονίζουσα τὸ ἐπίδομα.

3. Ὁ παραιτηθεὶς ὑπὸ τοὺς ὅρους τοῦ ἀρθροῦ 1, παραγράφου 1 περιπτώσεις α' καὶ ε', ὑπάλληλος παύει αὐτοδικαίως τῆς ὑπηρεσίας μετὰ παρέλευσιν τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς παραιτήσεως, ἐὰν αὕτη δὲν ἐγένετο δεκτὴ προηγουμένως.

4. Ἐὰν αἱ λόγῳ παθῆσεως ἐκ τῆς ὑπηρεσίας συνέπειαι ἐξεδηλώθησαν μετὰ τὴν ἀπομακρύνσιν τοῦ ὑπαλλήλου ἐκ τῆς ὑπηρεσίας, ἡ πληρωμὴ τῆς συντάξεως, λόγῳ παθῆσεως, ἄρχεται ἀπὸ τοῦ χρόνου τῆς ἐκδηλώσεως τῶν συνεπειῶν.

5. Θανόντος τοῦ πατρὸς τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 δικαίωμα τῆς συντάξεως καὶ ἡ πληρωμὴ τῆς συντάξεως τῆς χήρας μητρὸς ἢ ἀδελφῶν ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐπιούσης τοῦ θανάτου αὐτοῦ.

6. Κηρυχθείσης ἀφανείας, τὸ δικαίωμα τῆς συντάξεως καὶ ἡ πληρωμὴ ταύτης ἄρχεται ἀπὸ τῆς τελευταίας στιγμῆς τοῦ κινήτου ἢ τῆς τελευταίας περὶ ἀφάντου εἰδήσεως κατὰ τὰς περὶ ἀφανείας διατάξεις.

7. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ ἀναγνώρισις συμμετοχῆς τῆς πατρικῆς οἰκογενείας εἰς τὴν σύνταξιν τῆς συζύγου καὶ τῶν τέκνων γίνεται μετὰ τὸν κανονισμὸν τῆς συντάξεως τῶν προσώπων τούτων, ἡ καταβολὴ τοῦ μεριδίου τῆς συμμετοχῆς ἄρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς τῆς χρονολογίας ἐκδόσεως τῆς σχετικῆς πράξεως ἢ ἀποφάσεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συμβουλίου.

* Ἀρθρον 25.

Αἱ παράγραφοι 1—6 τοῦ ἀρθροῦ 25 τοῦ Ν. Δ. 1827)1942, ὡς τὸ ἄρθρον τοῦτο ἀντικατεστάθη μεταγενεστέρως, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

1. Εἰς τὸν δι' οἰονδήποτε λόγον ἀπομακρυνόμενον ἐκ τῆς ὑπηρεσίας τακτικὸν ὑπάλληλον παρέχονται ἐπὶ ἐξαμηνον πᾶσαι αἱ ἀποδοχαὶ αὐτοῦ ἐξαίρεσαι :

α') Τῆς περιπτώσεως τῆς ἀπολύσεως ἔνεκα πειθαρχικοῦ παραπτώματος ἢ ὑπηρεσιακῆς ἀνεπαρκείας καὶ

β') Τῆς περιπτώσεως τῆς παραιτήσεως τοῦ ὑπαλλήλου χωρὶς νὰ συντρέχῃ ἡ ἐν ἀρθρῳ 1 παρ. 1α καὶ ε' ὑπηρεσία.

2. Ὁ ἐπανερχόμενος εἰς τὴν ἐκ νέου ἀπόληψιν ἐξαμηνῶν ἀποδοχῶν, κατὰ τοὺς ὅρους τῆς προηγούμενης παραγράφου, ἐὰν ἡ νέα ὑπηρεσία του εἶναι τοῦλάχιστον τετραετῆς καὶ συνεχῆς.

3. Αἱ ἀποδοχαὶ τοῦ ἐξαμηνίου καταβάλλονται καὶ εἰς τὴν χήραν τοῦ θανόντος τακτικοῦ ὑπαλλήλου καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ ἐφ' ὅσον ταῦτα εἶναι τὰ μὲν θήλεια ἄγαμα, τὰ δὲ ἄρρενα ἄγαμα καὶ ἀνήλικα ἢ ἐνήλικα καὶ ἀνίκανα πρὸς ἐργασίαν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

4. Οἱ περιορισμοὶ τῆς παραγράφου 2 ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τὴν πληρωμὴν ἀποδοχῶν ἐξαμηνίου τῆς χήρας καὶ τῶν τέκνων τοῦ ἐπανερχομένου εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τακτικοῦ ὑπαλλήλου.

5. Ἐὰν ὁ ἀποθανὼν εἶναι συνταξιούχος καταβάλλεται ἐπὶ ἐξ ἡμέρας εἰς τὴν χήραν καὶ τὰ ὑπὸ τοὺς ὅρους τῆς παραγράφου 3 τέκνα αὐτοῦ ὀλοκληρῶς ἢ σύνταξις τοῦ θανόντος.

6. Εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν προηγουμένων παραγράφων ἡ πληρωμὴ τῆς τυχόν ἀπονεμομένης συντάξεως ἄρχεται ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ ἐξαμηνίου, ἐκτὸς ἐὰν ἡ σύνταξις μετὰ τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον παρεχομένων τυχόν ἐπιδομάτων ἢ προσαυξήσεων εἶναι ἀνωτέρα τῶν ἀποδοχῶν, ὅτε ἡ πληρωμὴ ἄρχεται ἀφ' ἧς ἐγεννήθη τὸ δικαίωμα εἰς σύνταξιν μὴ καταβαλλομένων ἐν ταιαύτῃ περιπτώσει ἐξαμηνῶν ἀποδοχῶν.

* Ἀρθρον 26.

Εἰς τὸ ἄρθρον 26 τοῦ Ν. Δ. 1827)1942, ὡς τοῦτο συνεπληρώθη ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 10 τοῦ Α.Ν. 796)1948, προστίθεται αἱ ἀκόλουθοι παράγραφοι 2—5 :

α2. Συνταξιούχοι τοῦ Δήμου, ἐξ ἰδίας ὑπηρεσίας ἢ ἰδίου παθήματος, ἐκμισθύνοντες τὴν ἐργασίαν τῶν ὁπωσδήποτε, εἰς τὸ Δημόσιον, εἰς Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου καὶ Τραπεζῆς ἐν γένει, λαμβάνουν πλήρη τὴν ἐκ τοῦ Δήμου σύνταξιν, μόνον ἐφ' ὅσον τὸ ἄθροισμα τῆς συντάξεως ταύτης καὶ τῶν ἐκ τῆς ἐκμισθώσεως τῆς ἐργασίας τῶν μνηναίων ἀπολαυῶν αὐτῶν δὲν ὑπερβαίνει τὰς ἐκάστοτε ἀποδοχὰς ἐνεργείας τοῦ βαθμοῦ Διευθυντοῦ α' τάξεως τῆς Δημοτικῆς Διοικητικῆς Ἱεραρχίας μεθ' ὀλοκληρίου τοῦ ἐπιδόματος εὐδοκίμου παραμονῆς ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ. Ἐφ' ὅσον τὸ ἄθροισμα τοῦτο ὑπερβαίνει τὰς ἐκάστοτε ἀποδοχὰς ἐνεργείας τοῦ βαθμοῦ Διευθυντοῦ α' τάξεως, τὸ ὑπερέβαλλον ἐκπίπτει ἐκ τῆς δημοτικῆς συντάξεως.

Ἐπὶ συνταξιοδοτούμενων ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ συνταξίμου μισθοῦ βαθμοῦ, τοῦ ὁποίου αἱ κατὰ τ' ἀνωτέρω ἀποδοχαὶ εἶναι ἀνώτεροι τῶν τοῦ Διευθυντοῦ α' τάξεως, ἡ ἐκπίπτουσα ἐκ τῆς συντάξεως χωρεῖ ὅταν τὸ ἄθροισμα ταύτης καὶ τῶν ἐκ τῆς ἐκμισθώσεως τῆς ἐργασίας τῶν ἀπολαυῶν αὐτῶν ὑπερβαίνῃ τὰς ἐκάστοτε ἀποδοχὰς τοῦ βαθμοῦ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου συνταξιοδοτεῖται.

Προκειμένου περὶ συνταξιούχων τοῦ Δήμου οὐχὶ ἐξ ἰδίας ὑπηρεσίας ἢ ἐξ ἰδίου παθήματος, ἀλλ' ἐκ μεταδιεσσεως, συντρεχούσης τῆς περιπτώσεως τοῦ πρώτου εδαφίου τῆς παρούσης παραγράφου λαμβάνονται ὡς ὅριον αἱ ἐκάστοτε ἀποδοχαὶ ἐνεργείας τοῦ βαθμοῦ Τμηματάρχου α' τάξεως μεθ' ὀλοκληρίου τοῦ ἐπιδόματος εὐδοκίμου παραμονῆς ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ, συντρεχούσης δὲ τῆς περιπτώσεως τοῦ δευτέρου εδαφίου τῆς παρούσης παραγράφου ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τῆς περιπτώσεως ταύτης.

3. Ὡς μνηναῖα ἀπολαυὰ ἐκ τῆς ἐκμισθώσεως ἐργασίας, περὶ ὧν ἡ προηγουμένη παράγραφος, νοῦνται πᾶσαι αἱ ὑφ' οἰονδήποτε τύπον χορηγούμεναι ἀμοιβαὶ διὰ παρεχομένην ἐργασίαν ἢ δι' οἰονδήποτε ἀπασχόλησιν.

Ἐὰν αἱ ἀμοιβαὶ αὗται ὀρίζονται δι' ἑλάσσον ἢ διὰ μετίζον τοῦ μηνὸς χρονικὸν διάστημα, λαμβάνονται ὑπ' ὅψιν αἱ ἀναλογούσαι δι' ἕκαστον μῆνα τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους, καθ' ὃ ἐλήφθησαν.

4. Ἐφ' ὅσον τὸ ἄθροισμα τῶν συντάξεων, αἵτινες καταβάλλονται εἰς τὸ αὐτὸ πρόσωπον ἐκ τοῦ Δημοτικοῦ Ταμείου, ἐτέρων Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου ἢ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, τῶν Τραπεζῶν καὶ πάσης φύσεως Ἰδρυμάτων καὶ ἐπιχειρήσεων ὑπερβαίνει τὸ σύνολον τῶν ἀποδοχῶν ἐνεργείας τοῦ βαθμοῦ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου ἐκαναγίνεσθαι ἢ σύνταξις μεθ' ὀλοκληρίου τοῦ ἐπιδόματος εὐδοκίμου παραμονῆς ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ, τὸ ὑπερέβαλλον ἐκπίπτει ἐκ τῆς δημοτικῆς συντάξεως.

5. Οἱ περιορισμοὶ τῶν παραγρ. 2 καὶ 4 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν ἐφ' ὅσον ὁ συνταξιούχος κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς δημοτικῆς ὑπηρεσίας του ἐκέντητο τὸ δικαίωμα νὰ λαμβάνῃ ἐκτὸς τῶν ἀποδοχῶν τῆς δημοτικῆς θέσεως καὶ ἀποδοχῆς ἢ σύνταξιν ἐξ ἄλλης πηγῆς.

* Ἀρθρον 27.

Τὸ ἄρθρον 27 τοῦ Ν. Δ. 1827)42, ὡς συνεπληρώθη μεταγενεστέρως ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

1. Τὸ εἰς σύνταξιν δικαίωμα ἀπόλλυται :

α') Εάν ο υπάλληλος απολυθή διότι απέσχε τῆς εκπληρώσεως των καθήκοντων αὐτοῦ ἀδικαιολογητῶς.

β') Εάν ἡ θυγάτηρ ἔλθῃ εἰς γάμον ἢ ἡ χήρα εἰς νέον τοιοῦτον, εἴτε κατὰ τὸ ἡμεδαπὸν εἴτε κατὰ τὸ ἀλλοδαπὸν δίκαιον ἢ ἐὰν ἡ χήρα σύζυγος ἐκπέσῃ τῆς ἐπιτροπείας τῶν τέκνων αὐτῆς δι' αἰσχρὰν διαγωγὴν.

γ') Εάν ἡ δικαιωθείσα συντάξιως χήρα σύζυγος ἀποκτῇ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ συζύγου τῆς νόθου τέκνου ἢ κατὰδικασθῇ δι' ἀμετακλήτῃς δικαστικῆς ἀποφάσεως ἐπὶ παρὸν μὲρ συμβιώσει, ἀμβλώσει, παιδοκτονίᾳ ἢ ἀποκρύψει τοκετῶς.

δ') Εάν ὁ δικαιούχος καταδικασθῇ εἰς ἐγκληματικὴν ποινὴν ἐπὶ κλοπῇ, ὑπεξαίρεσει, ἀπάτῃ, ἰδιοποιήσει, πλαστογραφίᾳ, ἀπιστίᾳ ἢ παραποιήσει, ἐφ' ὅσον τ' ἀδικήματα στρέφονται κατὰ τοῦ Δήμου ἢ ἐτέρου ὀργανισμοῦ τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως ἢ τοῦ Δημοσίου ἢ κατὰ Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου.

Παραχωμένης χάριτος μετ' ἄρσεως συνεπειῶν ἢ ἐπερχομένης ἀποκαταστάσεως τὸ δικαίωμα ἀνακτάται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ ἐπομένου μετὰ τὴν ἄρσιν μηνός.

2. Αἱ διατάξεις τοῦ Ν. Διατάγματος 617)1948 ἐξακολουθοῦν ἰσχύουσαι, ἢ ὑπὸ τούτου ὁμοῦ προβλεπομένης στέρησις συντάξεως ἢ ἄλλης παροχῆς ἀπαγγέλλεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν.

Ἐπίσης ἐξακολουθοῦν ἰσχύουσαι αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 12 παραγρ. 2 τοῦ Ν.Δ. 230 τοῦ 1941 «περὶ στέρησεως δικαιώματος συντάξεως κλπ.».

*Ἄρθρον 28.

1. Ἐκαστος συνταξιούχος ὑποχρεῖται ἐντὸς ἐξ μηνῶν ἀπὸ τῆς μεταβολῆς τῆς συνταξιοδοτικῆς αὐτοῦ καταστάσεως νὰ καθιστᾷ αὐτὴν γνωστὴν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν διὰ τοῦ οἰκείου Δήμου.

Εὰν ἐκ τῆς τυχόν παραλείψεως τῆς ἀναγγελίας ἐπέλθῃ ζημία εἰς τὸν Δῆμον, λόγῳ ἀχρεωστῆτος καταβληθείσης συντάξεως, ὁ συνταξιούχος ὑπόκειται εἰς χρηματικὴν ποινὴν μέχρι τοῦ ποσοῦ τῆς συντάξεως τριῶν μηνῶν, ὑποχρεούμενος παραλλήλως ν' ἀνορθώσῃ καὶ τὴν προκληθείσαν ζημίαν. Τὸ ποσὸν τῆς τε χρηματικῆς ποινῆς καὶ τῆς προκληθείσης ζημίας βεβαιούται ὡς δημοτικὸν ἔσθον δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ εἰσπράττεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου περὶ εἰσπράξεως τῶν Δημοσίων ἐσόδων.

2. Ὑπόχρεοι διὰ τὴν ἀναγγελίαν τῆς ἐπερχομένης εἰς τὴν συνταξιοδοτικὴν κατάστασιν τοῦ συνταξιούχου μεταβολῆς, εἶναι α') ἐὰν ἡ σύνταξις ἀνήκει εἰς πλείονα τοῦ ἐνὸς πρόσωπα, πάντα ταῦτα, ἀδιαφόρως ἐὰν τὴν σύνταξιν εἰσπράττουν ὁμοῦ ἢ νεχωρισμένως, ὑποχρεούμενα ὡσαύτως ἀλληλεγγύως καὶ ἀδιαιρέτως εἰς τὴν ἐπιστροφὴν τῶν τυχόν ἀχρεωστῆτος καταβληθέντων παρὰ τοῦ Δήμου, συνεπείᾳ τῆς παραλείψεως ταύτης, β') ἐὰν ὁ συνταξιούχος ἀποθάνῃ, ὁ εἰς οὗς μεταβιβάζεται τὸ δικαίωμα τῆς συντάξεως, ἢ ἐὰν ἡ σύνταξις δὲν μεταβιβάζεται εἰς ἕτερα πρόσωπα, οἱ κληρονόμοι τοῦ ἀποβιώσαντος συνταξιούχου, γ') ἐπὶ ἀνελίκων ἢ ἀνικάνων πρὸς δικαιοπραξίαν συνταξιούχων ὁ ἐπίτροπος, κηδεμὼν ἢ ἀντιλήπτωρ τῶν συνταξιούχων τούτων.

3. Εὰν συνεπείᾳ γάμου τοῦ συνταξιούχου, ἢ σύνταξις δέον νὰ διακοπῇ, ὡς μὴ μεταβιβαζομένη εἰς ἕτερον πρόσωπον, ὑπόχρεοι πρὸς δήλωσιν τοῦ τελεσθέντος γάμου εἶναι ἀμφότεροι οἱ σύζυγοι. Οὗτοι παραλείποντες νὰ προσβῶσιν εἰς τὴν σχετικὴν δήλωσιν, ἐκτὸς τῆς ὑποχρεώσεως τῆς ἀνορθώσεως τῆς τυχόν προκυπτούσης ζημίας εἰς βάρος τοῦ Δήμου, συνεπείᾳ ἀχρεωστῆτος ληφθείσης συντάξεως, ὑπόκεινται καὶ εἰς χρηματικὴν ποινὴν ἴσην πρὸς τὴν σύνταξιν ἐξ μηνῶν, εἰσπραττομένην καὶ διὰ προσωπικῆς κρατήσεως.

4. Εὰν ὁ συνταξιούχος ἐπαναδιορισθῇ εἰς δημοτικὴν θέσιν ἢ ἐκμισθώσῃ τὰς ὑπηρεσίας του κατὰ τὰ ἐν τῇ παραγράφῳ 2 τοῦ ἄρθρου 26 ἀναγερόμενα ὑποχρεῖται νὰ δηλώσῃ τοῦτο εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἑσωτερικῶν καὶ τὴν ὑπηρεσίαν εἰς ἣν προσελήφθη.

Ὁ Προϊστάμενος τοῦ Προσωπικοῦ ἢ ὁ Διευθυντὴς τῆς ὑπηρεσίας ἢ ὁ θεωρῶν τὸ ἐντάλμα πληρωμῆς τοῦ μισθοῦ ὀφείλει ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς προσλήψεως τοῦ συν-

ταξιούχου εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ, ν' ἀναγγείλῃ τοῦτο εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἑσωτερικῶν, ἀναγράφων συγχρόνως τὴν χρονολογίαν προσλήψεως ὡς καὶ τὰς καταβαλλομένας ἀποδοχὰς του. Διὰ τοὺς ἤδη ὑπηρετοῦντας ἢ προθεσμία τῆς ὑποβολῆς τῆς δηλώσεως ὀρίζεται τριμήνος ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου.

Οἱ ἀνωτέρω, παραλείποντες τὴν ὀφειλομένην ἀναγγελίαν τοῦ διορισμοῦ τῶν συνταξιούχων ἐν ταῖς ὑπηρεσίαις αὐτῶν, τιμωροῦνται κατὰ τὰ ἐν τῇ ἐπομένῃ παραγράφῳ ὀριζόμενα.

Οἱ συνταξιούχοι ἀφ' ἐτέρου, παραλείποντες τὴν ὡς ἀνωτέρω δῆλωσιν ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ αὐτῶν ὑπόκεινται εἰς χρηματικὴν ποινὴν μέχρι ποσοῦ ἴσου πρὸς τὰς ἀποδοχὰς τῆς θέσεως αὐτῶν τριῶν μηνῶν, ὑποχρεούμενοι συγχρόνως καὶ εἰς τὴν ἀνορθώσιν τῆς προξενθείσης ζημίας ἐκ τῆς τυχόν ἀχρεωστῆτος ληφθείσης συντάξεως.

Τὸ ποσὸν τῆς τε χρηματικῆς ποινῆς καὶ τῆς ἀχρεωστῆτος ληφθείσης συντάξεως βεβαιούται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν ὡς δημοτικὸν ἔσθον καὶ εἰσπράττεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων.

5. Εἰς πάσας τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις οἱ παραλείποντες τὰς ἐπιβαλλομένας αὐτοῖς ὑποχρεώσεις γνωστοποιήσεως τῶν ἐπερχομένων μεταβολῶν διώκονται αὐτεπαγγέλτως καὶ τιμωροῦνται μὲ φυλάκισιν τοῦλάχιστον ἐνὸς μηνός καὶ μὲ χρηματικὴν ποινὴν τοῦλάχιστον 2.000.000 δραχμῶν.

*Ἄρθρον 29.

1. Αἱ ὅπωςδῆποτε ὀφειλόμενα συντάξεις τῶν ἀποδιούντων ἔστω καὶ μὴ ἀναγνωρισθεῖσαι εἰσέτι, καταβάλλονται εἰς τοὺς κληρονόμους, ἐφ' ὅσον οὗτοι ἠτήσαντο ἐγγράφως τὴν πληρωμὴν ἢ ἀναγνώρισιν τῶν συντάξεων ἐντὸς ἐξαμήνου ἀπὸ τοῦ θανάτου τῶν δικαιοπαρόχων αὐτῶν, συνυποβαλόντες τῇ αἰτήσει των διὰ τοῦ οἰκείου συντάξεων ἐντὸς ἐξαμήνου ἀπὸ τοῦ θανάτου τῶν δικαιοπαρόχων θανάτου, ἄλλως αἱ συντάξεις αὗται παραγράφονται ὑπὲρ τοῦ Δήμου.

Ἡ ἀνωτέρω παραγραφή τρέχει καὶ κατὰ τῶν διατελούντων ὑπὸ ἐπιτροπείαν, κηδεμονίαν ἢ δικαστικὴν ἀντιλήψιν. Εὰν τὰ πρόσωπα ταῦτα δὲν ἔχουν ἐπίτροπον ἢ κηδεμὼνα ἢ ἀντιλήπτορα, ἡ παραγραφή δὲν συμπληροῦται πρὸ τῆς παρελεύσεως ἐξ μηνῶν, ἀφ' ἧς ταῦτα κατέστησαν ἀπεριορίστως ἱκανὰ ἢ ἐκτῆσαντο ἐπίτροπον, κηδεμὼνα ἢ ἀντιλήπτορα.

*Ἄρθρον 30.

Πρᾶξις τῆς Διοικήσεως ἀναγνωρισθεῖσα ὡς παράνομος διὰ τελεσιδικίου ἀποφάσεως ἢ συμβιβασμοῦ θεωρεῖται ὡς μὴ γενομένη διὰ τὰς ὡς πρὸς τὸ δικαίωμα συντάξεως συνεπείας αὐτῆς, ὁ δὲ συνεπείᾳ τῆς παρανόμου πράξεως ἐκτὸς ὑπηρεσίας διανυθεὶς χρόνος λογίζεται ὡς χρόνος πραγματικῆς συνταξίου ὑπηρεσίας.

*Ἄρθρον 31.

1. Εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ Α. Ν. 796) 1948 προστίθεται ἐδάφιον, ἔχον οὕτω:

«Οὗτοι εἰς τὰς περιπτώσεις α' β', γ', δ' καὶ ε' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 1 δὲν ἀπαιτοῦνται δικαίωμα εἰς σύνταξιν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας των ταύτης πρὸ τῆς συμπληρώσεως πλήρους δεκαετοῦς πραγματικῆς ὑπηρεσίας εἰς τὰς θέσεις Γενικοῦ Γραμματέως Δήμου ἢ ἰδιαιτέρου γραμματέως Δημάρχου».

2. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ Α. Ν. 796)1948 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«Εἰς τὰς αὐτὰς διατάξεις δύναται νὰ ὑπαχθῇ καὶ τὸ τακτικὸν προσωπικὸν τῶν Δημοτικῶν Νομικῶν Προσώπων, τῶν ἀρτοτελῶν Δημοτικῶν Ὑπηρεσιῶν, τῶν Συνδέσμων Κοινοτήτων τῶν Συνδέσμων Δήμων καὶ Κοινοτήτων ὡς καὶ τῶν Ἀγαθουργῶν Ἰδρυμάτων τῶν Συνδέσμων τούτων, διὰ Β. Διαταγμάτων, προκαλουμένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν, προτάσει τοῦ οἰκείου Διοικητικοῦ Συμβουλίου».

*Ἄρθρον 32.

1. Ἐφ' ὅσον δὲν ἐξεδόθη πρᾶξις ἢ ἀπόφασις τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, αἱ ἀρξάμεναι διαδικασίαι παθήσεως ἐξ οὐτίας τῆς ὑπηρεσίας συνεχίζονται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ παρόντος νόμου, καθ' ὅς κρίνεται καὶ τὸ ὑπὸ

νομικὸν τῶν γνωματεύσεων τῆς οἰκείας Α. Υ. Ἐπιτροπῆς. 2. Ὅπου διὰ τοῦ παρόντος νόμου ὀρίζονται προθεσμίαι ἀποφάσεων δικαιομάτων εἰς σύνταξιν μεγαλύτεραι τῶν μέχρι τῆς ἐσχέσεως, ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τὰ πρὸ τῆς ἐσχέσεως τοῦ παρόντος γεννηθέντα δικαιώματα, κινούμενα ἀπὸ τῆς γενέσεως τῶν δικαιωμάτων.

3. Γενικὸι Γραμματεῖς Δήμων καὶ ἰδιαίτεροι γραμματεῖς ἡμάρχων, ὑπηρετοῦντες κατὰ τὴν ἐν ἀρχῇ τῆς ἐσχέσεως τοῦ παρόντος καὶ μὴ ὑποβαλόντες ἐμπροθέσμως τὴν ὑπὸ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Α. Ν. 796)1948 προδεδειγμένην αἴτησιν, δύνανται νὰ ὑποβάλωσι τοιαύτην αἴτησιν ὡς ἐξαμῆνου ἀνατρεπτικῆς προϋποθέσεως ἀπὸ τῆς ἐν ἀρχῇ τῆς ἐσχέσεως τοῦ παρόντος νόμου.

4. Ἡ μὴ ἐν τῷ τῶν κατὰ τὸν παρόντα Νόμον προθεσμιῶν ἐκτέλει τῆς αἰτήσεως περὶ ἀπονομῆς ἢ ἀυξήσεως συντάξεως ἀποδοτῆται τὴν ἐκπτώσιν ἀπὸ τοῦ δικαιώματος τῆς συντάξεως.

5. Ἡ προθεσμία ὑποβολῆς αἰτήσεων τῶν δικαιούχων διὰ τὴν χορήγησιν ἐφ' ἧς ἀπαξ καὶ μηνιαίου ἰσοδίου βοηθήματος ὑπὸ τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν Ὑπαλλήλων, παρατείνεται μέχρι τέλους Ἰουνίου 1952, ἐφ' ὅσον ἔτι ἐστὶν αὕτη.

6. Δικαίωμα εἰς σύνταξιν ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις τοῦ παρόντος νόμου ἔχουσι καὶ οἱ ὑπάλληλοι τῆς τέως Ἐνώσεως ἡμῶν καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος συμπεριλαμβανομένων καὶ τοῦ Διευθυντοῦ αὐτῆς, οἱ προϋπηρετήσαντες εἰς Δήμους καὶ τακτικοὶ ἢ μετακλητοὶ ὑπάλληλοι καὶ μετὰ τὴν κατάρτισιν τῆς Ἐνώσεως μὴ ἐνταχθέντες εἰς Δήμους, ὡς καὶ ἡ ἡμέρα καὶ τὰ τέκνα τῶν πρὸ τῆς ἐσχέσεως τοῦ παρόντος προϋπηρετούντων κατὰ τὰ ὡς ἄνω ὑπάλληλων, θεωρουμένων ὡς ἀπολυθέντων ἐκ τῆς ὑπηρεσίας λόγῳ καταργήσεως διέσεως.

Ἡ παρὰ τῇ Ἐνώσει τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων ὑπηρεσίαν τῶν ἀνωτέρω ὑπαλλήλων ὡς καὶ ἡ ὑπηρεσία ἐν Δήμοις καὶ μετακλητῶν ὑπαλλήλων, ἐξομοιοῦται διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος πρὸς πραγματικὴν ὑπηρεσίαν τακτικοῦ δημοτικοῦ ὑπαλλήλου.

Ἡ σύνταξις τούτων ἑαρμόζει τοὺς Δήμους παρ' οἷς ὑπηρεσίαν οὗτοι προηγουμένως καὶ καταβάλλεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας ὑποβολῆς αἰτήσεως.

Ἡ αἴτησις ὑποβάλλεται εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον καὶ τοῦ Ὑπουργείου Ἑσωτερικῶν ἐν τῷ ἐξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 33.

1. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 10 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Α. Ν. 200)1940 διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ μόνον καὶ ὅσον ἀφορῶσιν εἰς τοὺς ὑπηρετούντας κατὰ τὴν ἐν ἀρχῇ τῆς ἐσχέσεως τοῦ παρόντος ἱεροφύλακας καὶ νεωκόρους τῶν νεκροταφείων καὶ τῶν ἐν ἑορταστικῶν αὐτῶν καὶ ἀσκούντας τὰ καθήκοντα ταῦτα κατὰ κύριον βιοποριστικὸν ἐπάγγελμα.

2. Καταργεῖται, ἐφ' ἧς ἐσχέσεως, ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. Δ) τοῦ 311)1947. Τὰ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς καταργουμένης διατάξεως καταβληθέντα, τυχόν, ποσὰ δὲν ἐπιστρέφονται.

3. Ἐγγαμοὶ ἢ ἐν χρησίᾳ μετ' ἀνηλίκων τέκνων ἢ ἐν διατάξει μετ' ἀνηλίκων τέκνων διήλθον ὑπάλληλοι, ἔχουσαι συμπληρωμένην ἰσοτή πληρὴν πραγματικὴν συντάξιμον ὑπηρεσίαν ἢ συμπληροῦσαι τοιαύτην μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1951 ἀναλογισθῶσιν εἰς τὴν συντάξιν, ἐφ' ὅσον ἤθελον ἀποχωρήσει τῆς ὑπηρεσίας μέχρι τέλους Ἰανουαρίου 1952.

4) Εἰς τὸ ἄρθρον 33 προστίθενται παρ. 4 καὶ 5 ἔχουσαι αὕτη:

4. Ἡ ἀληθὴς ἐννοία τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 19, παρ. 2 τοῦ Α. Ν. 796)1948 εἶναι ὅτι εἰς τὴν ἀσφάλειν τοῦ ΓΑΚΥ ὑπάγονται ἅπαντες οἱ μόνιμοι ὑπάλληλοι καὶ ὑπηρετοῦντες τοῦ ἐν γένει διοικητικοῦ προσωπικοῦ τῶν κατὰ τὴν ἀρχῇ τῆς ἐσχέσεως τῆς διατάξεως ταύτης ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργείου Ἑσωτερικῶν ὑπηρεσιῶν, μετακλητῶν καὶ τῶν Νομαρχῶν. Προκειμένου περὶ τῶν Νομαρχῶν δύναται νὰ ἀναγνωρισθῇ ὡς χρόνος ἀσφαλίσεως εἰς τὸ Ταμεῖον καὶ νὰ ἐξαχρησθῇ κατὰ τὰς οἰκείας

διατάξεις ἢ τυχὸν προγενεστέρᾳ ὑπηρεσίᾳ αὐτῶν ἐφ' ὅσον οὗτοι κέκτηνται ἐννεαετῇ ὑπηρεσίᾳ Νομαρχοῦ. ἄλλως ἐξαχρησθῶσιν μόνον ἡ τυχὸν ὑπηρεσία αὐτῶν ἢ διακινούμενα εἰς τακτικὰς διοικητικὰς θέσεις ὑπηρεσιῶν ἀρμοδιότητος Ὑπουργείου Ἑσωτερικῶν.

5. Τὸ Ταμεῖον Ἀσφαλίσεως Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν Ὑπαλλήλων διέπεται ἀποκλειστικῶς ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου 1726)1944, ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη ὑπὸ τοῦ Α. Νόμου 796)1948 καὶ τοῦ Ν. Δ) τοῦ 1266)1949, καταργουμένης πάσης ἐτέρας γενικῆς ἢ ἐιδιδικῆς διατάξεως ἀφορώσης εἰς αὐτό.

Ἄρθρον 34.

1. Εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ὑπάγονται μόνον τὰ ὑπὸ τὸ κράτος αὐτοῦ γεννηθέντα δικαιώματα.

2. Ἐπίσης ὑπάγονται τῇ αἰτήσει τῶν εἰς τὸν παρόντα νόμον καὶ οἱ κατὰ τὰς μέχρι τῆς ἐσχέσεως τοῦ διατάξεως ἀποκτησάντες δικαίωμα συντάξεως δι' οὗς ἐξεδόθη ἡ ἐκδοθήσεται σχετικὴ πρόξις ἢ ἀποφασίς τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, καὶ ἂν ἐτι δὲν συντρέχουν αἱ προϋποθέσεις κτήσεως δικαιώματος κατὰ τὸν νόμον τοῦτον.

3. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον αἴτησις ὑποβάλλεται διὰ τοῦ οἰκείου ἡμάρχου ἐπ' εὐθείας εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον συνοδευμένη ὑπὸ γραμματίου εἰσπράξεως Δημοσίου Ταμείου, ὡς παραβόλου, ποσοῦ ἴσου πρὸς τὸ διὰ τὴν ἀφομοίωσιν τῶν συντάξεων τῶν δημοσίων πολιτικῶν συνταξιούχων ὀριζόμενον.

4. Ὁ κανονισμὸς τῆς συντάξεως (ἀφομοίωσις) γίνεται κατὰ τὰς οἰκείας διατάξεις τοῦ παρόντος, καὶ ὅς κρίνεται καὶ τὸ συντάξιμον τῆς ὑπηρεσίας ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὁποίας κανονίζεται ἡ σύνταξις συμφώνως πρὸς τὰ ἄρθρα 9 καὶ 10 παραγράφου 1, ὅσην ἴσως καὶ ἂν εἶναι ἡ ὑπηρεσία αὕτη.

Ἐπὶ οἰκονομικῶν δέον νὰ ὑφίστανται καὶ οἱ ὅροι τῶν ἄρθρων 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος, ἐξαιρέσει τῶν ἐν τῷ δευτέρῳ ἐδαφίῳ τῆς περιπτώσεως α' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 2 ὅρων.

5. Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 4 συνταξίμου μισθοῦ, λαμβάνεται ὡς ὅσον ὁ μισθὸς τοῦ λαθμοῦ ἐν ἔξερειν ὁ ὑπάλληλος κατὰ τὸν τελευταῖον μῆνα τῆς ὑπηρεσίας του. Αἱ προσαυξήσεις λόγῳ πολυετούς παραμονῆς ἐν τῷ αὐτῷ λαθμῷ ὑπολογίζονται, ἀνεξαρτήτως ἐξαναλήψεως ἢ μὴ τῆς ἐιδιδικῆς ἐπαρχίας τοῦ ὑπαλλήλου.

μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τριετοῦς, διὰ τὸ πρῶτον τμήμα προσαυξήσεως, ἢ ἐξαετοῦς, διὰ τὸ δεύτερον τμήμα, πραγματικῆς ὑπηρεσίας ἐν τῷ τελευταίῳ βαθμῷ, ἀνευ ἄλλης κρίσεως. Τοῦτο ἐφαρμόζεται καὶ διὰ τοὺς ἀποχωροῦντας τῆς ὑπηρεσίας ἐν τῷ ἔτους ἀπὸ τῆς ἐσχέσεως τοῦ παρόντος νόμου.

6. Ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου κανονιζομένη σύνταξις δύναται νὰ εἶναι κατωτέρα τῆς συντάξεως, ἣν ἐλάμβανεν ὁ συνταξιούχος κατὰ τὰς πρὸ τῆς ἐσχέσεως τοῦ παρόντος διατάξεις μετὰ τῶν ἐπιδομάτων, τὸ ἐπὶ πλέον ὅπως τῆς ἀνηκούσης αὐτῷ κατὰ τὸν παρόντα νόμον συντάξεως ποσόν. Φεωρεῖται ὡς προσωρινὸν ἐπίδομα μὴ μεταβιβαζόμενον, ἐφαρμοζομένων ἀέποτε τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 26.

7. Προκειμένου περὶ μεταβιβάσεως τῆς συντάξεως εἰς τὰς οἰκογενεῖας τῶν ἐκ τῶν ἡδὴ συνταξιούχων ἀποβιούντων, ὡς ἀπονεμαστέα εἰς τὸν θανόντα σύνταξις λογίζεται ἡ κατὰ τὰ προηγουμένα ἐδάφια ἀνήκουσα εἰς τὸν θανόντα τοιαύτη.

8. Αἱ συντάξεις τῶν ἡδὴ συνταξιούχων, τῶν μὴ ὑπαγομένων εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, ὀρίζονται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ὑπ' ἀριθ. 100071 τοῦ 1947 κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν, ὡς αὕτη ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως.

Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ κατὰ τὰ ἀνωτέρω καθοριζομένου ποσοῦ τῆς συντάξεως ἐνεργεῖται καὶ ἡ μεταβίβασις τῆς συντάξεως εἰς τὰς οἰκογενεῖας τῶν μετὰ τὴν ἐσχέσιν τοῦ παρόντος νόμου ἀποβιούντων.

9. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο σύνταξις καταβάλλεται ἀπὸ τῆς πρώτης Νοεμβρίου 1950 ἢ ἀπὸ τῆς παύσεως πληρωμῆς ἀποδοχῶν, ἐφ' ὅσον αὕτη εἶναι μεταγενεστέρᾳ τῆς χρονολογίας ταύτης. Ἀπὸ τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω ἡμερομηνίας καταβάλλεται

λονται καὶ τὰ ἐπιδόματα τοῦ ἄρθρου 21, μὴ ἐφαρμοζομένης ἐν προκειμένῳ τῆς διατάξεως τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 24.

*Ἀρθρον 35.

1. Ἐν τῷ κατὰ τὴν παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 34 κανονισμῷ τῆς συντάξεως ἐὰν ὑπάρχῃ ἀνεγνωρισμένον δικαίωμα ἐκ παθίσεως, προσελθούσης ἐξ αἰτίας τῆς ὑπηρεσίας, ἡ συνταξίς κανονίζεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 11, μὴ ἀπαυσιμμένης τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 18 διαδικασίας.

Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, ἐφ' ὅσον δὲν ἔχῃ ἐκδοθῇ ἡ ὑπὸ τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἄρθρου 18 προβλεπομένη γνωμάτευσις τῆς οἰκείας Ἀνωτάτης Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς προκαλεῖται τσαύτη διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ βαθμοῦ μειώσεως τῆς πρὸς ἐργασίαν ἰκανότητος, ὅστις λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν καὶ διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 21 ἐπιδόματος.

Τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἐφαρμόζεται καὶ διὰ τοὺς ἐξελεδόντας τῆς ὑπηρεσίας λόγῳ παθίσεως, μὴ ὀφειλμένης εἰς ταύτην, ἐφ' ὅσον ἤθελον ζητήσῃ τὴν χορήγησιν τοῦ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 21 ὀριζομένου ἐπιδόματος.

*Ὅπου ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ γίνεται μνεία περὶ τοῦ βαθμοῦ μειώσεως τῆς πρὸς ἐργασίαν ἰκανότητος νοεῖται ὁ κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀπομακρύνσεως τοῦ ὑπαλλήλου τοιοῦτος.

Πισσοτὸν ἀναπηρίας κατώτερον τῶν 25 ο) δὲν παρέχει δικαίωμα κανονισμῷ συντάξεως κατὰ τὰς περὶ παθόντων ἐξ αἰτίας τῆς ὑπηρεσίας διατάξεις τοῦ παρόντος, δυναμένων τῶν δικαιούχων νὰ ζητήσουν τὸν κανονισμὸν τῆς συντάξεως ἐπὶ τῇ βάσει τῆς συνταξίμου ὑπηρεσίας τῶν, ὑπολογιζομένης κατὰ τὸν παρόντα νόμον, ὅσην ἴσχυος καὶ ἂν εἶναι αὕτη.

2. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος οἱ κατὰ ταύτην προσωρινοὶ συνταξιούχοι, ἀνεξαρτήτως τοῦ ἂν ἐξήτησαν ἐμπροθέσμως τὴν ἐπανεξέτασιν τῶν παρὰ τῆς οἰκείας Ἀνωτάτης Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς καθίστανται ὁριστικοὶ τοιοῦτοι, διακαίοντες περαιτέρω νὰ αἰτήσωνται τὴν ὑπαγωγὴν τῶν εἰς τὰς διατάξεις τῆς προηγούμενης παραγράφου ἢ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ παρόντος νόμου, ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως εἰς ἣν ὑπάγονται.

*Ἀρθρον 36.

1. Εἰς ἃς περιπτώσεις, κατὰ τὴν ὑπαγωγὴν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, δὲν προβλέπεται ὑπὸ τοῦ οἰκείου ὀργανισμοῦ ἡ θέσις ἡ ὁ βαθμὸς, ὃν κατεῖχεν ὁ συνταξιούχος κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἐξόδου του, ὡς συνταξιῶμος μισθὸς ὀρίζεται ὁ ἐκάστοτε μισθὸς ἐνεργείας ἐσθμοῦ ἢ θέσεως τοῦ αὐτοῦ ὀργανισμοῦ, τῶν ὁποίων ὁ προπολεμικὸς μισθὸς προσήγγιζε περισσότερον πρὸς τὸν προπολεμικὸν μισθὸν τοῦ βαθμοῦ ἢ θέσεως, τῶν ὁποίων ὀρίζεται ὁ συντάξιμος μισθός.

2. Ὁ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου δωδεκάτου τοῦ Ν. (Δ. 1266) 1949 προβλεπόμενος χρόνος πλασματικῆς ὑπηρεσίας οὐδὲν ἁπλῶς λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν κατὰ τὸν κανονισμὸν τῆς συντάξεως εἰς περιπτώσιν ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ παρόντος νόμου.

3. Αἰτήσεις περὶ κανονισμοῦ συντάξεως, ἀπορριφθεῖσαι ἐν τῷ παρελθόντι, λόγῳ τῶν περιορισμῶν τοῦ ἄρθρου 3, ἐδάφ. 3, τοῦ Ν. (Δ) τοῦ 1827) 1942 ἐπανεξετάζονται, τοῦ εἰς σύνταξιν δικαιώματος κρινομένου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἡ αἴτησις ἐπανεξετάσεως ὑποβάλλεται ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἢ δὲ καταβολῇ τῆς κανονισθεμένης συντάξεως ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ ἐπομένου τῆς χρονολογίας ἐκδόσεως τῆς οἰκείας πράξεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου μηνός.

1. Ἡ διατάξις τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 146 τοῦ Νόμου (726) 1951 ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν ὑπαλλήλων τῶν Δημοτικῶν ἢ Κοινοτικῶν ἐκμεταλλεύσεων Ἡλεκτροφωτισμοῦ, αἰτῆσις, κατὰ τὰς τακτικοὺς Δημοτικοὺς ἢ Κοινοτικοὺς ὑπάλληλους δι' ἐντάξεως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ὄργανισμοῦ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ οἰκείου Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος καὶ ἔχοντες ὑπερπενταετησίαν ὑπηρεσίαν, ἀπεχώρησαν τῆς ὑπηρεσίας διὰ παραιτήσεως πρὸς τῆς ἰσχύος τοῦ Νόμου 1726) 1951.

*Ἀρθρον 37.

Τὸ κατὰ τὴν συγκεκριθείωσιν τοῦ ποσῶς τῆς καταβαλλομένης συντάξεως προκύπτων κλάσμα χιλιοδράχμου παραλείπεται.

Τὸ αὐτὸ ἰσχύει κατὰ πάσαν πληρωμὴν συντάξεως, ἐπιμυκτος ἢ βοθημάτων πάσης φύσεως.

*Ἀρθρον 38.

Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 1538) 1950 εἶναι ὅτι εἰς τὴν διάταξιν ταύτην δὲν ὑπάγεται ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ Α. Ν. 796) 1948 κράτησις λόγῳ συντάξεως τῶν ὑπαλλήλων τῶν Δήμων, Δημοτικῶν Ἀγαθοεργῶν Ἰδρυμάτων καὶ Κοινοτήτων, ἥτις ἀπὸ 1ης Ἰουλίου 1950 ὑπολογίζεται ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ τῆς χρονολογίας ταύτης ἰσχύοντος νέου μισθολογίου.

*Ἀρθρον 39.

Διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν, δύνανται νὰ ἐφαρμόζονται τιθέμεναι ἐἰς τὴν αἰ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ Ν. Διατάγματος 1827) 1942, ἐπὶ τῶν κατὰ κύριον ἐπάγγελμα, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἀσκούστων τὰ καθήκοντα τοῦ κοινοτικοῦ ὑπαλλήλου ἢ ὑπηρετοῦ Κοινοτήτων μὴ ὑπαγομένων εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου.

Διὰ τοῦ αὐτοῦ Β. Διατάγματος, ὁρισθῆσεται ἡ χρονολογία ἐνάρξεως καταβολῆς τῶν κατὰ τὰς παραγράφους 7 καὶ 8 τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου 35 τοῦ Ν. Δ. 1827) 1942 κρατήσεων καὶ εἰσφορῶν καὶ κανονισθῆσεται καὶ πᾶσα ἐτέρα λεπτομέρεια.

*Ἀρθρον 40.

Διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν, καθορίζεται πᾶσα ἀναγκαία λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος.

*Ἀρθρον 41.

Ἐπιτρέπεται ὅπως διὰ Β. Διατάγματος κωδικοποιηθῶσι εἰς ἐνιαῖον κείμενον πᾶσαι αἱ ἰσχύουσαι διατάξεις περὶ ἀπονομῆς συντάξεως εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τῶν Δήμων, Κοινοτήτων κλπ. μεταβαλλομένης μόνον τῆς σειρᾶς καὶ τῆς ἀριθμήσεως τῶν ἄρθρων, μετὰ τῶν σχετικῶν πρὸς τοῦτο παραπομπῶν.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμαρον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Δεκεμβρίου 1951.

**ΠΑΥΛΟΣ
Β.**

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργῶν
Κ. ΡΕΝΤΗΣ

Ἐδωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Δεκεμβρίου 1951.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
ΔΗΜ. Γ. ΠΑΠΑΣΠΥΡΟΥ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(2)

Περὶ ἀποσπάσεως καὶ ὑπαγωγῆς δημοτικῶν σχολείων ἐκ τῆς ἐκπαιδευτικῆς περιφέρειας Μεσολάων. Θεσσαλονίκης. Βεβαίως. Ἀρτης. Πατρῶν καὶ Ρόδου.

**ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ**

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 7 τοῦ Α. Ν. 2180) 1940, καὶ τὰς τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Ἑθνικῆς Παιδείας καὶ Θεωρητικῶν Ὑπουργοῦ, μετὰ γνώμην τοῦ Κ. Δ. Γ. Σ. Ε. περὶ λυμὸν ἐν τῇ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 61) 27.11.1951 πράξιν αὐτοῦ, ὑποστήσαντες καὶ διατάξαντες :

1. Ἀποσπῶμεν ἐκ τῶν ἐκπαιδευτικῶν περιφερειῶν Ἀσπιδόμορος καὶ Ἀσκητικῆς καὶ ὑπάγωμεν εἰς τὴν ἐκπαιδευτικὴν περιφέρειαν Μεσολάων τὰ κάτωθι δημοτικὰ σχολεῖα :

α) Ἐκ τῆς ἐκπαιδευτικῆς περιφέρειας Λακεδαιμόνος :

1) 'Αγγελώνος. 2) 'Αγίου 'Ανδρέου. 3) 'Αγίου Δημητρίου Ζάρακος. 4) 'Αγίου Δημητρίου Μονεμβασίας. 5) 'Αγίου 'Ελισσαίου. 6) 'Αγίου 'Ιωάννου Ζάρακος. 7) 'Αγίου 'Ιωάννου Μονεμβασίας. 8) 'Αγίου Μάκκοντος. 9) 'Αγίου Νικολάου. 10) 'Αλτήμπεη. 11) 'Ανω Γλυκίστρης. 12) 'Απιδέας. 13) 'Αρχαγγέλου. 14) 'Αστρίου. 15) 'Αστωπού. 16) Βελιδίων. 17) Βλαχιώτη. 18) 'Ερμάνος. 19) Γεσούρας. 20) Γουδών. 21) Γραμμούσης. 22) Δαιμονιάς. 23) 'Ελκιάς. 24) 'Ελκιάς. 25) 'Ελους. 26) 'Ερακος. 27) Κγ-αβδόρας. 28) Κάτω Γλυκίστρης. 29) Κουλεντίων. 30) Κουπιών. 31) Κρεμαστής. 32) Κυπαριστίου. 33) Λαμπιρόπου. 34) Λιμένος 'Ερακος. 35) Λυρών. 36) Μολάων. 37) Μονεμβασίας. 38) Μυριάς. 39) Νιάτων. 40) Νορίων. 41) Ποκίων. 42) Παντανάσης. 43) Παπαδανίων. 44) Πισταμάτων. 45) Πλύστρας. 46) Ρηγιάς. 47) Σινέας. 48) Ταλαύτων. 49) Τσαίου. 50) Φιλισίου. 51) Φενικίου. 52) Φουτίων και 53) Χάρακος.

β) 'Εκ τῆς ἐκπαιδευτικῆς περιφέρειας Λακωνικῆς :

1) 'Αγίου 'Αποστόλων. 2) 'Αγίου Γεωργίου. 3) 'Αγίου Νικολάου Βοιδών. 4) 'Ανω Καστανέας. 5) Βελανιδίων. 6) 'Ελαρονήσου. 7) Κάμπου Βοιδών. 8) Κάτω Καστανέας. 9) Λαγίου Βοιδών. 10) Μεσοχωρίου. 11) Νεαπόλεως και 12) Φαρακλίου.

Π. 'Αποσπώμεν ἐκ τῆς τῆς ἐκπαιδευτικῆς περιφέρειας Πατρῶν και ἡδὴ Α' ἐκπαιδευτικῆς περιφέρειας Πατρῶν καὶ ἀπόσπωμεν εἰς τὴν Β' ἐκπαιδευτικὴν περιφέρειαν Πατρῶν τὰ κάτωθι δημοτικὰ σχολεῖα :

1) 'Αγίας Μαρίας. 2) 'Αγίου Βασιλείου. 3) 'Αγίου Δημητρίου. 4) 'Αλποχωρίου. 5) 'Αργαλιῶν. 6) 'Αραγοζίνης. 7) 'Αργυρῶν. 8) 'Αραβονίτης. 9) Βελιχαίου. 10) Βελιδίων. 11) Βερίνου. 12) Βαλτινιούρας. 13) Βερναρδίνων. 14) Βουντάνης. 15) Γρεβενῶν. 16) Δαμακίου. 17) Δοξακίου. 18) Δεμετρίων. 19) Δρεπάνου. 20) 'Ενυκλίδος. 21) 'Ελεκίστρας. 22) 'Ερμιονίδος. 23) Ζήρης. 24) Κελαρινάρας. 25) Κάλανος. 26) Κλεσιβίων. 27) Κλεσιβίων. 28) Κάλανος. 29) Κελαρινάρας. 30) Κουρῶν. 31) Νέου Καστορίου. 32) Καστορίου. 33) Κελαρινάρας. 34) Κελαρινάρας. 35) Κουρῶν. 36) Κελαρινάρας. 37) Κελαρινάρας. 38) Κουρῶν. 39) Κελαρινάρας. 40) Κελαρινάρας. 41) Κελαρινάρας. 42) Κελαρινάρας. 43) Κελαρινάρας. 44) Κελαρινάρας. 45) Κελαρινάρας. 46) Κελαρινάρας. 47) Κελαρινάρας. 48) Κελαρινάρας. 49) Κελαρινάρας. 50) Κελαρινάρας. 51) Κελαρινάρας. 52) Κελαρινάρας. 53) Κελαρινάρας. 54) Κελαρινάρας. 55) Κελαρινάρας. 56) Κελαρινάρας. 57) Κελαρινάρας. 58) Κελαρινάρας. 59) Κελαρινάρας. 60) Κελαρινάρας. 61) Κελαρινάρας. 62) Κελαρινάρας. 63) Κελαρινάρας. 64) Κελαρινάρας. 65) Κελαρινάρας. 66) Κελαρινάρας. 67) Κελαρινάρας. 68) Κελαρινάρας. 69) Κελαρινάρας. 70) Κελαρινάρας. 71) Κελαρινάρας. 72) Κελαρινάρας. 73) Κελαρινάρας. 74) Κελαρινάρας. 75) Κελαρινάρας. 76) Κελαρινάρας. 77) Κελαρινάρας. 78) Κελαρινάρας. 79) Κελαρινάρας. 80) Κελαρινάρας. 81) Κελαρινάρας. 82) Κελαρινάρας. 83) Κελαρινάρας. 84) Κελαρινάρας. 85) Κελαρινάρας. 86) Κελαρινάρας. 87) Κελαρινάρας. 88) Κελαρινάρας. 89) Κελαρινάρας. 90) Κελαρινάρας. 91) Κελαρινάρας. 92) Κελαρινάρας. 93) Κελαρινάρας.

III. Καταθέμεν τὰ δημοτικὰ σχολεῖα καὶ Νηπιαγωγεῖα τῶν ἐκπαιδευτικῶν περιφερειῶν Θεσσαλονίκης ὡς ἑξοχῶς :

Α'. Εἰς τὴν Δ' (τετάρτην) ἐκπαιδευτικὴν περιφέρειαν Θεσσαλονίκης ὑπάρχοντες τὰ κάτωθι δημοτικὰ σχολεῖα καὶ νηπιαγωγεῖα :

Εκ τῆς Β' ἐκπαιδ. περιφέρειας τὸ 21ον Θεσσαλονίκης. Εκ τῆς Γ' (τρίτης) ἐκπαιδευτικῆς περιφέρειας Θεσσαλονίκης :

Εντὸς τῆς πόλεως Θεσσαλονίκης τὰ : 10ον καὶ 7ον δημοτικὰ σχολεῖα τοῦ συγγαμνηματικῶν διδασκασίων τῆς 1ης Συγγαμνῆς καὶ τὰ : 3ον, 5ον, 6ον, 8ον, 9ον, 11ον, 12ον, 13ον, 14ον, 17ον, 18ον, 19ον, 1ον, 2ον καὶ 3ον 'Αμπελοκήτων 1ον, 2ον καὶ 3ον Νεαπόλεως, Νέας Μαιναρένης καὶ Σουρωτῆς. Τὰ νηπιαγωγεῖα 1ον, 4ον, 5ον καὶ 6ον Θεσσαλονίκης.

β) Εκ τῆς ὑπαίθρου.

Τὰ 1) 'Αδένδρου. 2) Βαλμιάδας. 3) Βραχιάς. 4) Βαλτοχωρίου. 5) Κυρήνων. 6) Καλοχωρίου. 7) Κάτω Γεσούρας. 8) Μικροῦ Μοναστηρίου. 9) Νέας Ζωῆς. 10) Νέας Μαργαρίτας. 11) Νέων Μαργαρίτων. 12) Νέας Εὐκαρπίας. 13) Νέας Χαλκιδίων. 14) Περθερίου. 15) Πολίχνης. 16) Σίνδου. 17) 1ον καὶ 2ον Κελαρινάρας. 18) 1ον καὶ 2ον Κουρῶν.

Τὰ νηπιαγωγεῖα : Βαλμιάδας, Κυρήνων, Μικροῦ Μοναστηρίου καὶ Σίνδου.

Β'. Εἰς τὴν Γ' (τρίτην) ἐκπαιδευτικὴν περιφέρειαν Θεσσαλονίκης ὑπάρχοντες τὰ κάτωθι δημοτικὰ σχολεῖα καὶ νηπιαγωγεῖα.

Εντὸς τῆς πόλεως Θεσσαλονίκης :

1) Τὰ καὶ πρότερον ὑπαγόμενα εἰς τὴν Γ' περιφέρειαν Θεσσαλονίκης 1ον, 2ον, 4ον, 15ον, 16ον 6) Ξιον Σινεῶν. Νέον Κουκλιντῆ. Νέον Κερασιῶν καὶ Κάτω Χαλκιδίων.

2) 'Εκ τῆς Β' (δευτέρας) ἐκπαιδευτικῆς περιφέρειας Θεσσαλονίκης τὰ : 2ον, 5ον, 6ον, 9ον, 16ον, 17ον, 18ον 19ον Θεσσαλονίκης καὶ 3) Ξιον 'Αγίου Παύλου πόλεως Θεσσαλονίκης.

Τὰ νηπιαγωγεῖα : τὸ 6ον Θεσσαλονίκης.

Εκ τῆς ὑπαίθρου :

1) Τὰ καὶ πρότερον ὑπαγόμενα εἰς τὴν Γ' περιφέρειαν. Γεσούρας, Διαβατῶν καὶ 'Ελαιούσης.

2) 'Εκ τῆς τῆς Β' ἐκπαιδ. περ. φερείας Θεσσαλονίκης 'Ακροποτάμου.

6) Ξιον 'Αγίου 'Αθανασίου. 1) Ξιον 'Αγίου 'Αθανασίου. 'Αγχιλίου Βαθυλάκκου. Γραδεμπορίου. Καστανῆ. Μαισιῶ. Μονολόχου. Νέας Μεσημβρίας. Νεοχωροῦδας. Προχώματος. Περθερίου καὶ Πουρναρίου.

Τὰ νηπιαγωγεῖα : 1) Νεοχωροῦδας καὶ 2) Γραδεμπορίου.

Γ'. Εἰς τὴν Β' (δευτέραν) ἐκπαιδευτικὴν περιφέρειαν Θεσσαλονίκης.

1) Δημοτ. σχολεῖα καὶ νηπιαγωγεῖα ἐντὸς τῆς πόλεως Θεσσαλονίκης :

α) Τὰ καὶ πρότερον ὑπαγόμενα εἰς τὴν Β' περιφέρειαν 1ον, 3ον, 4ον, 7ον, 8ον, 10ον, 11ον, 13ον, 14ον, 15ον, 20ον, 22ον, 23ον, 24ον, 25ον, 26ον, 27ον, 28ον, 29ον, 30ον, 35ον καὶ 1ον καὶ 2ον Τριανδρίας.

β) 'Εκ τῆς α' ἐκπαιδ. περ. φερείας Θεσσαλονίκης :

1ον, 2ον, 3ον, 5ον, 6ον, 7ον, καὶ 28ον Θεσσαλονίκης.

γ) Τὸ νηπιαγωγεῖον 12ον Θεσσαλονίκης.

2) Τὰ κάτωθι δημοτικὰ σχολεῖα καὶ νηπιαγωγεῖα τῆς ὑπαίθρου.

α) Τῆς αὐτῆς Β' ἐκπαιδ. περιφέρειας :

1ον καὶ 2ον 'Ασβεστοχωρίου. Δρυοῦ 'Εξοχῆς. 'Ασβεστοχωρίου. Αλινῶν. Λητῆς. Μελισσοχωρίου. Παλαιονάστρου. Ρεντιζίου. Φυλίου καὶ 'Ωραιονάστρου.

β) 'Εκ τῆς α' ἐκπαιδ. περιφέρειας Θεσσαλονίκης Πανοράματος καὶ Χορτιάτου καὶ

γ) 'Εκ τῆς ἐκπαιδευτικῆς περιφέρειας Λαγκαδῶν :

'Ασπέρου. 'Εξοχῆς. Εὐαγγελιστρίας. Κριδιῆς. Λαγκαδῶν. Εὐλοποπόλεως καὶ Μαυρορράχης καὶ τὸ νηπιαγωγεῖον Εὐλοποπόλεως.

Δ' Εἰς τὴν Α' (πρώτην) ἐκπαιδ. περιφέρειαν Θεσσαλονίκης.

α) Εντὸς τῆς πόλεως Θεσσαλονίκης τὰ καὶ πρότερον ὑπαγόμενα εἰς τὴν αὐτὴν περιφέρειαν ἦτοι :

1ον, 8ον, 9ον, 10ον, 11ον, 12ον, 13ον, 14ον, 15ον, 16ον, 17ον, 18ον, 19ον, 20ον, 21ον, 22ον, 23ον, 24ον, 25ον, 26ον, 27ον, 28ον καὶ 1ον καὶ 2ον Πυλίας ὡς καὶ πάντες τὰ νηπιαγωγεῖα τὰ μὴ ὑπαγόμενα εἰς ἄλλας περιφέρειας.

β) Τὰ κάτωθι δημοτικὰ σχολεῖα τῆς ὑπαίθρου.

'Αγγελοχωρίου. 'Αγίου 'Αντωνίου. 'Αγίας Τριάδος. 'Αγίου Παρτεκενῆς. 'Αγροτικοῦ Ρυτίου. 'Ανω Σχολαρίου. Βαλτινιῶν. Βελιδίων. 1ον καὶ 2ον 'Επανωμῆς. Θέρμης. Καρδίας. Κάτω Σχολαρίου. Λακκιάς. Λεβιδίου. Μονεμβασίας. Μεσημβρίας. Μονοπηλάκου. Νέων 'Επιδαύρων. Νέας Μιχαηλίδος. Περθίας. Περιστερῆς. Πλακιδίου. Σουρωτῆς. Ταλαύτων. Τριανδρίας καὶ Τριλόφου ὡς καὶ τὰ εἰς τοὺς συνοικισμοὺς τοὺς αὐτοὺς νηπιαγωγεῖα.

IV. Εἰς τὴν Β' ἐκπαιδευτικὴν περιφέρειαν Βερροίας ὑπά-
γμεν τὰ κάτωθι δημοτικά σχολεῖα καὶ νηπιαγωγεῖα ἀπο-
σπώμενα ἐκ τῆς τέως ἐκπαίδ. περιφέρειας Βερροίας καὶ νῦν
Α' ἐκπαίδ. Βερροίας.

1) Δημοτικά σχολεῖα:

Ἀγγελοχωρίου. Ἀγίου Γεωργίου. Ἀγίας Μαρίνης. Ἀ-
γίου Παύλου. Ἄνω Ζερβοχωρίου. Ἄνω Κοπανοῦ. Ἀράχου.
Ἀρκαχωρίου. Ἀρχαγγέλου, ὄν Βερροίας. ὄν Βερροίας. ὄν
Βερροίας. Βρανειᾶδων. Βρυσηίου. Γιαννοχωρίου. Ἐπι-
σκοπῆς. Καλαπίτης. Κηπιόχωρίου. Κάτω Κοπανοῦ. Κου-
μαριάς. Κουστοχωρίου. Λαζοχωρίου. Λευκαδίων. Μαρίνης.
Μεγάλου Ρεύματος. Μονασπίτων. Ναούσης Α'. Ναούσης Β'.
Ναούσης Γ'. Ναούσης Δ'. Ναούσης Ε'. Ναούσης ΣΤ'. Ν.
Λυκογιάννης. Ν. Κουκλαίνης. Ν. Στράντζης. Νεχωρίου
Γιᾶ. Ν. Σκυλιτσίου. Νηρίου Α'. Νηρίου Β'. Παλαιᾶς Λυ-
κογιάννης. Πατρίδος. Παλ. Ζερβοχωρίου. Παλ. Σκυλιτσίου
Πολυπλατάνου. Πολλῶν Νερῶν. Σχοινᾶ. Ταχχροχωρίου. Φυ-
τιάς. Χωροπανίου.

2) Νηπιαγωγεῖα:

Ἀγίας Μαρίνης. Ἀγίου Γεωργίου. Ἀγγελοχωρίου Ἄνω
Κοπανοῦ. Ἀρχαγγέλου. Βερροίας Ε'. Βερροίας ΣΤ'. Γιαν-
ναχωρίου. Ἐπισκοπῆς. Κάτω Κοπανοῦ. Κουμαριά. Λευκα-
δίων. Μαρίνης Α'. Μαρίνης Β'. Μεγάλου Ρεύματος. Μονο-
σπίτων. Ναούσης. Νέας Κουκλαίνης. Π. Λυκογιάννης. Π.
Σκυλιτσίου. Π. Ζερβοχωρίου. Πατρίδος. Πολυπλατάνου καὶ
Χωροπανίου.

V. Εἰς τὴν Β' ἐκπαίδ. περιφέρειαν Ἀρτης ὑπάγμεν τὰ κά-
τωθι δημοτ. καὶ σχολεῖα ἀποσπώμενα ἐκ τῆς τέως ἐκπαιδευτ.
περιφέρειας Ἀρτης καὶ ἤδη Α' ἐκπαίδ. περιφέρειας Ἀρτης.

Ἀγίου Σπυρίδωνος. Ἀγιάδων. Ἰον Ἀθλαμεινίου. Ἰον Ἀμ-
μοτόπου. 2ον Ἀμμοτόπου. Ἀμμου (Νησιότης Ν.Ε.). Ἀμτε-
λίων (Παλαιόκατοῦνου). Ἀνιμορράχης. Ἄνω Γραικικοῦ.
Ἰον Ἀρτης. 3ον Ἀρτης. Βίγλας (Πολυδρόσου). Βλαχί-
νης. Γουριανῶν. Γραμμενίτης. Γριμπόζου. Δαφνοτῆς. Δρο-
σοπηγῆς. Ἐλάττου (Κορροβουνίου). Ἐλεούτης. Θεοδοριάδων.
Κολοβάτου. Κηπῆς. Καταρράκτου. Κάτω Γραικικοῦ. Κάτω
Καλεντίνης. Κιριζιτῶν. Κορροβουνίου. Κουκουλίων. Κτι-
στάδων. Λεπιανῶν. Μακρυκάμπου. Μαχαλᾶ (Πλατανούσης).
Μελισσοργῶν. Μονοκλίου. Μουτσάρας (Καταρράκτου). Μι-
κροσπηλίας (Λεπιανῶν). Νάξων (Νησιότης Ν.Ε.). Νε-
ζερίστης (Κορροβουνίου). Νησιότης Ν.Ε.. Παλαιοχωρίου
(Ἀγιάδων). Παντανάσης. Πιστιανῶν Ν.Ε.. Πιστιανῶν
Ν.Ε.. Πλατανούσης. Πολυδρόσου. Πολυστιανῶν (Νησι-
ότης Ν.Ε.). Πουλιάνης (Χοσέλευς). Ράμιας. Ράχης.
Ρόκκας. Ρουμανίον (Κορροβουνίου). Σγάρας (Καταρράκτου).
Σκιαδάδων (Δροσοπηγῆς). Σκυλοῦψης (Καταρράκτου). Σου-
μετίου (Νησιότης Ν.Ε.). Σκούπας. Στοιγγυλῆς (Ἀγίου
Σπυρίδωνος). Σινιάγκου (Πιστιανῶν Ν.Ε.). Τραπεζακίου
(Πιστιανῶν Ν.Ε.). Φράσσων (Ἀγιάδων). Φτέρης (Νη-
σιότης Ν.Ε.). Χαλκιάδων καὶ Χοσέφους.

VI. Εἰς τὴν Β' ἐκπαίδ. περιφέρειαν Ρόδου ὑπάγμεν τὰ κά-
τωθι δημοτικά σχολεῖα καὶ νηπιαγωγεῖα ἀποσπώμενα ἐκ τῆς
τέως ἐκπαίδ. περιφέρειας Ρόδου καὶ ἤδη Α' ἐκπαίδ. περ-
φέρειας Ρόδου.

Α' πόλεως 1ον Ρόδου. 2ον Ρόδου. 4ον Ρόδου. 6ον Ρόδου.
7ον Ρόδου. 10ον Ρόδου. ὄν Νηπιαγωγεῖον Ρόδου. 2ον Νη-
πιαγωγεῖον Ρόδου. 3ον Νηπιαγωγεῖον Ρόδου.

Β' Ὑπαίθρου νήσου Ρόδου. Ἀσκληπιοῦ. 1ον καὶ 2ον Ἀρ-
χαγγέλου. 1ον καὶ 2ον Ἀράδου. Βάτι. Γεννάδι. Ἰστρίος.
Καλάθου. 1ον καὶ 2ον Καλυδωνίων. Κατταβιάς. Καλύμνου.
Κοσμινοῦ. Λάρδου. Λαχανιάς. Λάερμας. Λίνδου. Μαλόνος.
Μάταρι. Μεταναγροῦ. Προφυλίων. Πυλῶνας. Ψίνθου. Κονί.
Ἀχμέτ Μουσουλμανοπαίδων. Κεζίλ Τεπέ. Μουσουλμανοπαί-
δων. Κατταβιάς Μουσουλμανοπαίδων καὶ Σγουροῦ Μουσουλ-
μανοπαίδων.

Γ' Νήσου Καρπάθου. Ἀπερείου. Ἀρκάτης. Βελάδης. Δ. Χ.
οανίου. Μεσσωχωρίου. Μειστών. Ὄθου. Ὀλύμπου. Πηγυλίων.
Πυλῶν καὶ Σπράς.

Δ' Νήσου Κάσου. Ἀγίας Μαρίνης. Φεῖ καὶ Ἀρβανιτο-
χωρίου.

Ε' Τὰ Τραχωματικά δημοτικά σχολεῖα. Γενναδίου. Φοινί-
κης. Καρπάθου καὶ Πολιπαναγίας Κάσου.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Ἑθνικῆς Παιδείας καὶ Θερησκευμά-
των Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ
παρόντος Διατάγματος.

Εν Ἀθήναις τῇ 20 Δεκεμβρίου 1951.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἑθν. Παιδείας καὶ Θερησκευμάτων Ὑπουργὸς
ΙΩΑΝ. ΜΙΧΑΗΛ

(3)

Περὶ ἀπαλλοτριώσεως γηπέδου ὑπὲρ καὶ δαπάναις τοῦ Εἰδικοῦ
Οἰκοδομικοῦ Συνεταιρισμοῦ Δικαστικῶν Ὑπαλλήλων
Ἀθηνῶν Πειραιῶς «Οἱ Ἅγιοι Ἀρχάγγελοι» Συν. Π.Ε.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄφιν 1) τὸ ἄρθρον 30 τοῦ ἀπὸ 15.11.1923
Ν. Διατάγματος περὶ συστάσεως Συνεταιρισμῶν Δημοσίων
Ὑπαλλήλων, πρὸς ἀνέγερσιν εὐθηνῶν οἰκιῶν κυρωθέντος
διὰ τοῦ ἀπὸ 10(7)15.9.1924 Ψηφίσματος τῆς Δ' ἐν Ἀθήναις
Συνελεύσεως τῶν Ἑλλήνων. 2) τὸ γενικώτερον πόγραμμα
τῆς Κυβερνήσεως τεινούσης εἰς τὴν ἐξέυρσιν καὶ δημιουρ-
γίαν στέγης ὑπὲρ τῶν ἀπόρων λαϊκῶν τάξεων. 3) τὴν ὑπ'
ἀριθ. ΕΡ.62(605)1951 γνωμοδότησιν τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργεί-
ῳ Ἑργασίας Νομικοῦ Συμβούλου τοῦ Κράτους 1) τὸ ὑπ'
ἀριθ. 236.665)5.109 ε. κ. ἔγγραφο τοῦ Ὑπουργείου Γεωρ-
γίας καὶ 5) τοπογραφικὸν διάγραμμα, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου
ἐπὶ τῆς Ἑργασίας Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον

Κηρύσσομεν ἀπαλλοτριωτέαν ὑπὲρ καὶ δαπάναις τοῦ Εἰδι-
κοῦ Οἰκοδομικοῦ Συνεταιρισμοῦ Δικαστικῶν Ὑπαλλήλων
Ἀθηνῶν—Πειραιῶς «Οἱ Ἅγιοι Ἀρχάγγελοι» Συν. Π.Ε.
ὑπ' ἀξίοντα ἀριθμὸν Μητρώου 5270)1949 οἰκοπεδικὴν ἔκτα-
σιν συμῶνως τῷ ὑποβληθέντι τοπογραφικῷ διαγράμμει τοῦ
τοπογράφου μηχανικοῦ Κ. Μαργαρίτου.

1) Τμήμα ὑπὸ στοιχεῖον Β. ἐκτάσεως 49160 στρεμμάτων

Τοῦτο συνορεύει πρὸς βορρᾶν μὲ συνοικισμὸν Καραγιαννέικα
πρὸς Δυσμὰς μὲ περιοχὴν Κυψέλης, πρὸς Μεσημέριον μὲ κα-
ταλαμβανομένην ὑπὸ τοῦ Συνεταιρισμοῦ ἀναδασωτέαν ἔκτα-
σιν, πρὸς Ἀνατολὰς μὲ βραχὺδὴ ἔκτασιν τῆς κλιτύος τοῦ
ὑπερθεῖν λόφου. Ἐκ τῆς ἀνωτέρω ἐκτάσεως ἐξαιρεῖται τῆς
ἀπαλλοτριώσεως τὸ ἀνήκον εἰς τὸ Ἑθνικὸν Καποδιστριακὸν
Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν τμήμα.

2) Τμήμα ὑπὸ στοιχεῖον Γ. ἐκτάσεως 76.00 στρεμμάτων.

Τοῦτο συνορεύει πρὸς βορρᾶν μὲ τὴν ὡς ἄνω περιγραφὴν
ὑπὸ στοιχεῖον Β (Ἐργοστάσιον Πυροτεχνημάτων), πρὸς Δυ-
σμὰς μὲ περιοχὴν Συνοικισμοῦ Κυψέλης, πρὸς Μεσημέριον
μὲ δημοσίαν ἀμαξοκίνητον ὁδὸν (τὴν ἄγρυσαν πρὸς Ψυχικόν), καὶ
πρὸς Ἀνατολὰς μὲ βραχὺδὴ ἔκτασιν τῆς κλιτύος τοῦ ὑπερθεῖν
λόφου.

3) Τμήμα ὑπὸ στοιχεῖον Ζ. ἐκτάσεως 79500 στρεμμάτων

Τοῦτο συνορεύει πρὸς βορρᾶν μὲ νέαν δημοτίαν ὁδὸν πρὸς
Ὑγικόν, πρὸς Δυσμὰς μὲ ἐγκεκρυμένον σχέδιον πόλεως Ἀ-
θηνῶν, πρὸς Μεσημέριον μὲ ρεῦμα καὶ συνοικισμὸν Γύφκι
καὶ πρὸς Ἀνατολὰς μὲ ρεῦμα καὶ ἐγκεκρυμένον σχέδιον πό-
λεως Ἀθηνῶν.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Ἑργασίας Ὑπουργοῦ, ἀνατίθεμεν
τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Εν Ἀθήναις τῇ 28 Δεκεμβρίου 1951.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἑργασίας Ὑπουργός
ΓΡΗΓ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ

(Ἐκ τοῦ Ἑθνικοῦ Τυπογραφείου)